

סוגת טבע

מכבי חיפה.
ירוקים בשחור

אראם.
יורים וטועים

אלי לחזק.
זמר. פסיכוזזה

שעת הפינוק שלי הגיעה.
גרנולה סוגת טבע.

גרנולה סוגת-טבע ב-3 טעמים:
צימוקים ושקדים,
קוכון ובננה, תפוחי עץ

כשמתחשק לי משהו טוב, אני תופסת פינוק עם מעדן אמיתי: גרנולה סוגת-טבע. כל הדברים הטובים כבר בפנים: אגוזים, שקדים, צימוקים, בוטנים, דגנים, דבש. היא תמיד טעימה ומוכנה לאכילה, עם יווורט, חלב, גלידה או ישר מהקופסה. עשי משהו טוב לעצמך. קחי גרנולה סוגת-טבע. מפנקת את הטעם וגם את הגוף.

גרנולה סוגת-טבע
כל הדברים הטובים כבר בפנים

סוגת טבע

**עכשיו - מבצע
התקנה חינם*
+ 8 תשלומים
ברשת בית המזון**

**אחריות כפולה לכל מזון
ומחיר נמוך ממחיר היצרן
יעוץ והתקנה
ע"י שכנאים עובדי החברה**

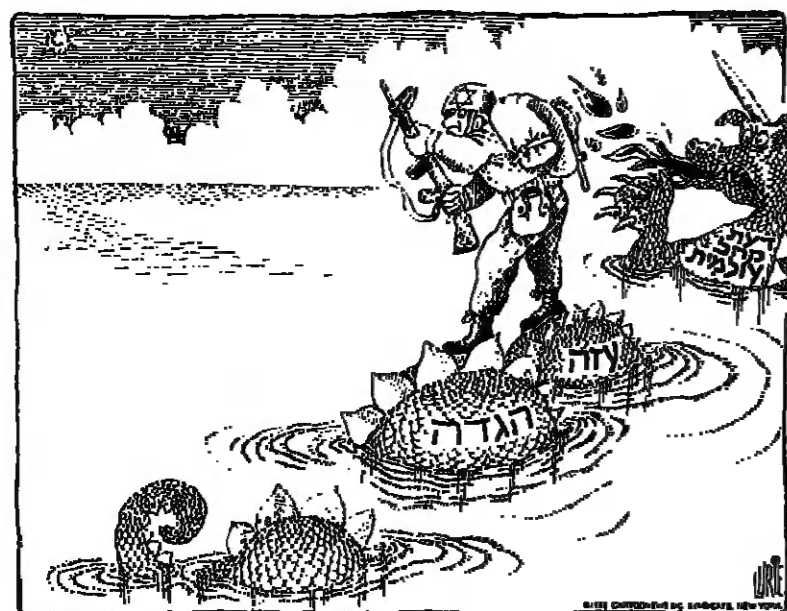
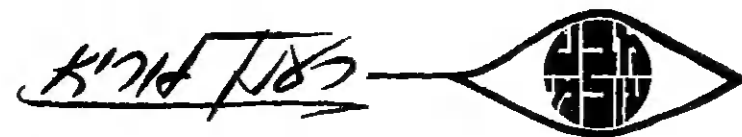

052-455166	הרש"פ: מוסקד 03 984917	יו"ר: 02-226188
03 292313	03 40-021212	מ"מ: 03-673153
03 881656	052-22239	מ"מ: 057-76928
03 311512	03 46-0702	מ"מ: 057-76928
03 204893	052-27008	מ"מ: 057-76928

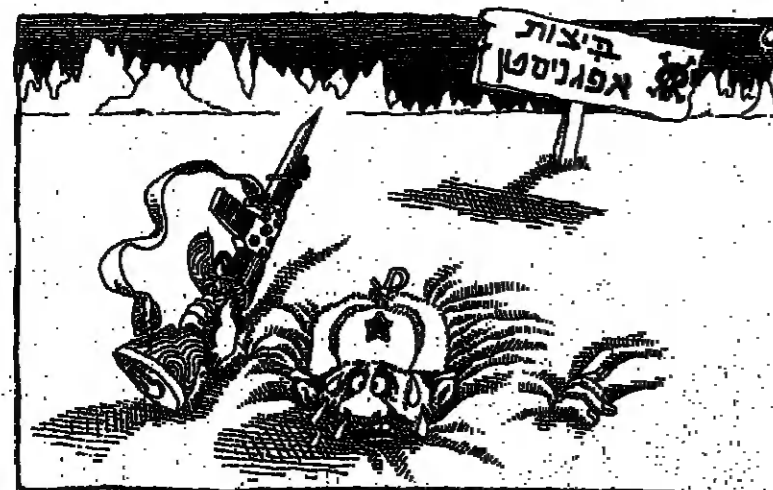

בית המזגן

תפסנו אותך
על חם!

החלטתי לצאת
מבוא ממני שאני
משוט בחור טוב.
ישר, צדיק ואורח
בריות

סופהקוץ 5

סופהקוץ

כ"ה בטבת, תשמ"ח 15.1.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

- 6 שתי יריות בחזה. סליחה, טעות
מיכל קפרא
- 10 קללה שחורה. טפריטמו
יענקל בךזרין
- 14 גירושים נוסח נתניה
יהונתן גפן
- 17 מסע ה"ה. הניצולים
מנחם חלמי
- 23 טיול "סופשבוע" - במגפיים
נילי פרידלנדר
- 26 איזה זמר, איזה מדינה
אורית הראל
- 28 שטח פרטי, פרופ' יהודה כץ-שאל
נורית כרצקי
- 31 שיפודים
מאיר עזריאל
- 34 כשלוח מחוק
יעל פרמלמי
- 37 לאכול בחוץ
מאיר
- 38 האירוסים כאים
יהודית מער
- 42 חיים ואוהבים
חמר אבידד
- 43 פנסהראו
- 43 וורוסקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה
כשריכת גבריאל שטרסמן
- 46 מעריב לילדים

עורך: עמי דור-און
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין
סגנית עורך: אורית הראל
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות שרי אנסקי, נטע גרינשמן
מודעות אורי דגן

בבנק לאומי החשבון פשוט: אתה תמיד מרוויח!

פק"מ שולה
פקדון בשקלים בריבית שיכולה
הקניית

הלוואה שוק
הלוואה לרכישת מכונית עד 12 שנים
בריבית נמוכה

הלוואה מסחריות
החשבון העריש והמתחלק יותר
השכר

בניית נמוכה
הלוואה במסגרת בריבית קבועה
ריחוד צמוד בריבית מתחלפת

חשבון יומי זהב
השכר העריש והמתחלק יותר
השכר

הלוואה שוק
הלוואה לרכישת מכונית עד 12 שנים
בריבית נמוכה

הלוואה מסחריות
החשבון העריש והמתחלק יותר
השכר

בניית נמוכה
הלוואה במסגרת בריבית קבועה
ריחוד צמוד בריבית מתחלפת

חשבון יומי זהב
השכר העריש והמתחלק יותר
השכר

בנק לאומי - רווח יומי

שתי יריות בחזה, סליחה, טעות

בשתיים עשרה בצהריים
נהרגה הנייה רוואנה,
לא רחוק מחבל
הכביסה בחצר הבית.
חייל ידה בה. אלוף
פיקוד המרכז הגבי:
"הפעולה לא הייתה
תקינה". אחד כך היו
ההחלטות ואבנים וגו'
מדמיע והכגונות. אידאם
נכון לעכשיו: הדבה
שנאה, נאב בדפי וכחד
לאומי. מעגל סגור.
מאת חיל קפרא
צילם: נח' שוחם

לכרה ברחבת החייל מגיע. היא מסתובבת. שתי יריות.
כוחו טון.
ביום שלישי בלחצות בעיתון: "החייל שירה שוחרר
ממעצר. כנראה פעל מתוך איבוד עשתונות".
מיר עם היודע בכפר על הריגתה של הנייה,
פרצות מהומות. עשרות אנשים יורדים לכביש הראשי
של הכפר. מידים אבנים, מבעירים צמיגים, חוסמים
כבישים, ודוקעים בקישורות, משום מה, אי פעם לא
מצינים את הועקות. תיגבורת של צה"ל מגיעה
ונכנסת לכפר. את מצבות הגו שצה"ל זורק על
המפגנים, זורקים המפגנים חזרה על צה"ל. וחוזר
החילה לחיילים יש מסכות גז, למפגנים יש בצלים,
שעוכרים מיר ליד. כלומר, מעין לעין. ככל שצה"ל
מגדיר את פעילותו לדיכוי ההפגנה, הולכת המהומה
והמעצמת, אלו חוקי המשחק.

**"בעיתון היה כתוב שהחייל ירה
באוויר. אח חושבת שלבח שלי היו
נכזבים והיא עבה באוויר? ראית פעם
מישהו עץ באוויר כדי שהכדורים של
החיילים יפגשו בו ולעלה?"**

יום רביעי. נהג המונית הערבי שמסיע אותנו
לכפר אידאם פתוח. "צריך לכתוב על קרטון גדול
עיתונות", הוא אומר. נתי הצלם חשב על נייר דבק,
שבעורו כתב על השימשה הקרמית T.V., אבל אין
דבק וחץ מזה, קשה לשכוח את האבן שחמסה מכונית
הסלוויה הישראלית. אומד תנהג לא נרגע, הוא עוצר
בדרך. אצל חבר מוכר יורקו ועל קרטון שהכיל
ענבניות, או אבוקדו, הוא רושם באנגלית ובערבית -
עיתונות. כמו שום גבר עין הרע. המתח יושב בכסן
גמש כמו בניקרגואה, אומר הצלם.

כפר, מוריע הדין, שכיתח מסחר. המונית
ססה כמו סיל בכביש הראשי. אחר אומר
שהוא לא רואה. "מה פתאום?" אבל מד
המהירות רואה קצת. מחפשים את בית
המשפחה. "זה במסגר", אומר אחד המושבים. המונית
מסמכת בכביש צר. באמצע העליה נזהרת לעומתנו
תהלוכה של עשרות נשים מפגנות. המונית נדחקת
לשוליים. שתי נשים מבוגרות בראש התהלוכה
קוראות טיסמאות. בידיתן הן מסמנות "וי". גוסס
מתוך כשפשות חלונות המונית הנופפות עוד נשים
ועוד נשים. מצד אחד קיר, מצד שני השנאה, הכאב,
התיסכול. התהלוכה עוברת. המונית מגיעה לרחבת
המסגר. בפנים מתנהלת תפילה לזכרה של הנייה.
בחוצ מצטופפים עשרות מבני הכפר, מחכים לתום
התפילה כדי להשתתף בתהלוכת לוויה סמלית. הם
עומדים בשקט, נמסים לחברית על קץ שמש.

האמא לוויה "דיתי" בבית. איך שיר את הכבוד
הראשון, שמעתי את הילדים הקטנים צועקים. אחרי
היריה השניה באו אנשים לראות מה קרה וקראו לי.
רצתי מזה. ראיתי אותה שוכבת על הארץ. ככה.
חשבו שהיא העלפנה מהשט. הכאב מים ושמנו לה
על הפנים. שאיתי אותה, את מותה את מותה והיא
אמרה לי: "הוא הרג אותי. והוא מלא היא לא ריכזה".
מותה לקחנו אותה לבית החולים והרם נשפר ונשכר.
בית החולים לא נטנו לי להיכנס.

ברחבה שלפני המסגר עמד גם מוחסר, האח של
הנייה. הוא נשען על המכונית. מדי פעם ניגש אליו
אחד האנשים ומכר עיט. המכסים שלו מתנגשים עם
אמצעי התקשורת. הוא מוריד את עיניו. על מה הוא
חושב? אני ממשכה להביש. ילדים קטנים בני
שלוש-ארבע מוחיקים בידם שלטים. בני השש-שבע
מוציאים אנגיות בריצות סיבוביות חסרות פשר.
לפתע מגיעים כמה גברים כבדים רעולי פנים,
ומחליקים בדווים גחירה המונית. כלם חושפים כדור.
(המשך בעמוד הבא)

הער עומד מורגים. נשים יושבות על הארץ. האם
מכרה כל כך מוכר "שבעה". כמה האכל יורק להיות
דומה. חיד של האמא לופת את ירי. חוק. היא לא
סבה. לא וועקס, רק שאלת: "למה אתם עושים ככה?
למה אתם הורגים אתנו? למה? אני מבנה למשקך את
הד אכל חיד שלה לא מרפה. אצבעות קרות. "למה
הרגם את הנייה למה?"

אפשר היה במובן להסביר לאם בלחצות הרגע, את
מות המסגר והחורי ערבי. את גורל המרגירה, את
חוסר המצב, את תפיסת מאחורי מרגיות חיד החוקש,
את העובדה הכישה כל כך, שרובה במפעלה לא עושה
מחשבות לעצרת שתולות בכביסה. אולי אפילו
לשד לה כשידור חזר את הכנית "מקסי" האחרונה.
שנה בעצ הקשה בשטחים, בתוספת דבי הרדיגה
של ראש ממשלת ישראל, יצחק שמיר, שסען ששים
דבי יצא ודון לא קרה אפשר, אכל מיותר.

עיתונות יום ראשון בוקר. הנייה עומדת בחצר

ביתנה תולה בכביסה. הכפר שקט. אביה ואחיה נמצאים
בביתם שבבעלות האם. צריכיה קטנה. האם בתוך
הבית. סתם שיגרה. למטה, בכביש הראשי המוביל
מירושלים למאללה, זורקים כמה מעשרי הכפר אבנים
על המכונית הנוסעת. שלוש מכוניות נפגעות. צה"ל
מגיע למקום. לפזר את המהומה. פצצות גז. הצערים
ברחיים. אחרי. החיילים מתחיל לרדוף אחרי אחד
המתפרעים. הם עוברים כסימטאות הכפר. זורק
האבנים מכוהל, החיל אחרי, לא מוחזר.

הער נכנס לחצר אחד. הבתים, ומתחיל לזעק
"החילו! החילו!" החייל עדיין אחריו, יורה בחלון
וברלת הבית. אין נפגעים. כמול. הנייה והעולה בכיסה
בחצר ביתה. "שומעת ועוקת מכות: חשקבים העמר
במרוחק חמישים מס' ממנה. היא עוזבת את הכביסה
ורצה לראות מה קרה. היא נכנסת ורך חשק. האחורי
רצה לעבר ההרבה ממנה נשמע הצעקות. הצער
המבוהל קופץ למטה וממשיך לטוט. הנייה נשארת

שתיים עשרה בצהריים היא נהרגה. בשתיים
מיליה קבר אותה מתוך לכפר אידאם קרואים
לה "איתי שחריגה ש". בכפר אידאם קרואים
לה הנייה רוואנה.
טקס חפז. ערב בכפר. חשוק. קר. ג. חיילי צה"ל
ששומרים מסביב, ודערים מקור. המישה עשר איש
עומדים בדישן המשל מסביב לכפר. אבא, אמא, את
רוד ועוד בני משפחה. בשתיים וחצי מתפרעים
כשנתיים בפנים - השנאה בחור.
בוקר בחזרות העיתונים: "עובר המתח בעקבות
הריגת האשה". "צה"ל מורים כוחות לאיתור". "אלוף
מיקוד מרכז עומד מייצג הכוח הצבאי לא נהג כפי
שהיה צריך, הפעולה לא הייתה תקינה".
פעולה לא תקינה. שפה צה"לית, קצרה
חריטשמעית. כששה פוזרת צה"לית: חייל צה"ל ירה
בנייה, בחזרה בז עשרים וחמש, שתי יריות כוחה
מטוח של כמה מטרים בלבד, ונהרג.

קרינה. שוקולד עשיר.

ורד הגליל ממשיכה לחמוק לך את החיים... קרינה, שוקולד היצוא של ורד הגליל אשר הצלח לסחוף את ארצנו, עכשיו להטאק גם בארץ. שוקולד שמנת אמיתי ב-5 טעמים עשירים: מילוי טריפל דובובנים, שקדים שלמים, אגוזים וצימוקים, ואמילו מריר עם שמנת. תן לקרינה להתמוסס לך בפה ותרגיש מה ורד באמת שוקולד עשיר...

ורד הגליל
השוקולד שוקולד שווייץ - ישראל

"דאית' אותה שוכבת על הארץ חשבנו שהתעלבה מהכחד. הבאנו תים ושגמו לה על הכנים. שאלתי אותה, את מחנה? והיא אצרה לי: הוא חד ג אחי. וזה. מתה. לקחנו אותה לבית חולים והדם נשפך ונשכר."

האם, לזינה רוואננה: "למה אחם עושים ככה?"

"בעיתון היה כתוב שהחיל ירה באוויז, וזעק שרוצים לעשות לה גיחה לאחר המות. אמרתי לו אני אדם דתי, בשום אופן לא יוכל לקחת את הבת שלי הבין אותי. שאלתי מתי אני יכול לקחת את הבת שלי לקבורה והוא אמר שהם לא יכולים לתת לי אותה עכשיו מחשש שיהיו מחזמות. אמרתי להם אבל המשפחה שלי לא תעשה שום דבר. והם אמרו לי, אנחנו לא רואים מהמשפחה שלך אלא מהצערנים בכפר. בסוף אמר לי חבואו לקחת אותה בשעה שתחיש עשרה בלילה ורק המישה עשה איש ישתתפו בקבורה. רק באותה בלילה קיבלנו את הגופה של הבת והבאנו אותה בשתיים בלילה קברנו אותה."

דעל הדגשה הוא אמר: "אין אני מרגיש, אין אני מרגיש, אין את היית מרגישה לו היו הורגים לך את הבת? כן שלא עשתה כלום. כלום. כלום. מה אני צריך להרגיש?"

כעס "בימינו הראשונים הרגשתי כעס. אחריך אמרתי אני איש דתי מאד, באלוהים, ואולי זה רצונו אבל הלב פועל הלב פועל."

כבניסה לבית המשפחה האכלה מנישים קשה בלי סוכר. זה המנהג. במשפחה יושבים האב, האם, ובתיהם. הורד נכנס. מבט ישיר, עיניו מאור, רדיו כעס והתמרמרות. "אנחנו מעולם לא נגענו במי שבכנס אלינו הבית", הוא אמר, במעט צוץ. "זה המנהג שלנו. אף אחד מה לא יגע בך לרעה, לא ייק לך, לא יסיר אותך. אנחנו מכבדים אותך מה. איך, איך החיילים הרגו את הילדה בבית. איך הם נכנסים בלי כבוד והוגנים באנשים בבית שלהם."

האבא "לבוז אלי, לבית, להרוג את בתי - זה כבר יותר מדי, יותר מדי."

ית הקברות שוכן על גבעה, צמוד למסגר, שער ברזל קטן, ארסה בוצית חלקלקה. על הקבר של התייה מונחים שישה דגים גדולים כחם צבעוני. תלולית עפר ועליה כתוב: "אדום צהובי-דורסניל - כדור - שלושה ענפי דגל. עומדים מסביב לקבר ושוחקים. האב רוכן, השמש לא מגרשת את הקור. אשור להרגיש אותו. נקצות האצבעות. למטה על הכביש הראשי של הכפר יושבים החיילים. מרוק שניים-שלושה קילומטר. חוות של בית הקברות ממחישה את החוקה. מה עבר בראשו של חייל בן תשע-עשרה לפני שהוא לחץ באצבעו על הדק. כמה שור. כמה היסטוריה. כמה כעס. כמה דין חוק.

(המשך מהעמוד הקודם)
הכרוזים עפים לאוויר תוחתים לאט לאט על האדמה. הכרוז שהיה בירנו נלקח. לא מתוכננים. החשש לא עזב.
בחור רעול פנים ניגש ושאל בערבית "אלה יהודים?" רק העיניים השוממות מציצות. מישור לוקח אותו לשיתות הרגעה. אחריך ימשיך כולו מתון לעקוב אחרינו. והספר, שנישא במסגר לזכרה של התייה, נשמע בחוץ חוק, ברור, לפעמים מאים. החשש שהתהלכה תהפוך להתפרעת המוות הסרת שליטה לא מן, למרות ההבטחות שמסורות סביב צה"ל יושב רחוק בכניסה לכפר. "את יודעת לרוץ?" שאל מישור. מיק ברכים.

שמות רוואננה הניעה לכפר אדאם מירדן לפני שנים רבות. בית צנוע, חמש נפשות. הורים ושלושה ילדים. בת אחת וזה בארצות הכרית. מוחמד בן 36, והתייה בן 25. לפני שלוש שנים חור האב מחמוד מארצות הכרית, שם שהה שתיים-עשרה שנה. האם גירלה את מוחמד והתייה לבדה. למרבה רגמה שמלות. התייה למדה את המלאכה ונסקה בכך גם היא. נקרה רחיה, שקטה מופנמת, שיער אטוף. שופה קטנה מתחת לשפה השמאלית. רחוקה.

האב מחמוד והורד, אחי האם שהיה קשור מאוד לילדה, יוצאים ראשונים מהמסגר. התהלכה מתחילה הגברים מובילים. הנשים מחכות על גבעה קטנה ומצטרפות בתהלוכה משלוח. "ברוך הנייה נפחה את מלשת"ן. הרגליים שוקעות בבוץ. את קצב ההליכה מכריזה המטה האנושית. הוא. אם עוצרים - נמכים. שורת נערים שלובי ידיים מובילה את טור ההיסטמאות. חמנה של יאסר עראפת מוקפת גבוה על מקל. גם הרגל האפלטוני. הצלם מכוון פוקס. איזו יר עוצרת אותו. "לא לצלם", וועקמאיים אחר הנערים מכוסה הפנים. "לא לצלם". המחד מחזיריו שלהם גובר על הרצון ללעז את ההמנהג שלהם בתקשורת. ילד אולי כן ארבע-עשרה, רץ, מכסה לתביק את קצב ההליכה, נעלי ההתעמלות שלו מכוונות בכיון, בקשות על היטה. הוא גופל. גם במשיך לרוץ. גם את ההיסטמאות הוא לא מצליח לבטא בשלימות, חמיר הוא מספיק רק את העילה האחרונה. טרדמפלה מלשת"ן. טרדמפלה מלשת"ן.

"אין אני מרגיש, אין את היית מרגישה לו היו הורגים לך את הבת? כן שלא עשתה כלום. כלום. מה אני צריך להרגיש?"

יש משהו משונה בלילות חלק מהחמון הורעם הוק, השועס קרימה בגוש אחר, עם תמונת יאסר עראפת בחותית. בפנים, בתוך המטה, הור, רואים אנשים. אחר. לא גוש. השנאה הקולקטיבית נקשית מרוכבת יותר. כמה מחייכים אפילו. מישור טועה בסיסמה - צהוקים. תגון הכחול של הטלויזיה נוח, כראות גישה מאיימת יותר להמנהג. לכל המנהג התהלכה מגיעה עי. בית משפחת רוואננה ונעצרת. השיאות ממשיכות.

האב מחמוד עומד על הרחבה עשויית הבטון, עליה נרגעה בתו. ירו מביקת. כאן היא הלכה. כאן היא עמדה. כאן היא הסתובבה. כאן היא נפלה. הוא מחפש כתמי דם. מתכווץ לאט לאט, מבט, אבל שלושה הימים שעברו מאז הארוע מחקו אותה. מה שנותר לי כעס, הוא אומר באנגלית "ו העובדה שאנחנו משתנה דרית שמעולם, אבל מעולם לא היו לה בעיות עם המספר או הצבא. אנחנו אנשי שלום. הוא שוב מתחפף כאילו. מוכרח למצוא כעס דם. והוכחה. כעל הבית עומד בכניסה מכוס באב. מציע קפה.

"יחייתו בתחת של הבן כששטעתי את הענקות, אומר האב, "שלאנעתי לטוב כבר לקח את הבת לבית."

האב מחמוד והורד, אחי האם שהיה קשור מאוד לילדה, יוצאים ראשונים מהמסגר. התהלכה מתחילה הגברים מובילים. הנשים מחכות על גבעה קטנה ומצטרפות בתהלוכה משלוח. "ברוך הנייה נפחה את מלשת"ן. הרגליים שוקעות בבוץ. את קצב ההליכה מכריזה המטה האנושית. הוא. אם עוצרים - נמכים. שורת נערים שלובי ידיים מובילה את טור ההיסטמאות. חמנה של יאסר עראפת מוקפת גבוה על מקל. גם הרגל האפלטוני. הצלם מכוון פוקס. איזו יר עוצרת אותו. "לא לצלם", וועקמאיים אחר הנערים מכוסה הפנים. "לא לצלם". המחד מחזיריו שלהם גובר על הרצון ללעז את ההמנהג שלהם בתקשורת. ילד אולי כן ארבע-עשרה, רץ, מכסה לתביק את קצב ההליכה, נעלי ההתעמלות שלו מכוונות בכיון, בקשות על היטה. הוא גופל. גם במשיך לרוץ. גם את ההיסטמאות הוא לא מצליח לבטא בשלימות, חמיר הוא מספיק רק את העילה האחרונה. טרדמפלה מלשת"ן. טרדמפלה מלשת"ן.

האב, משה דן, עם
דני חנוכי
אבל כבד ומעוות
צילם: נאור דהב

בחדר ההלבשה החליבו אוויר טרם יושבו פעמים. זיר
קלינגר יצב בזרועו אח שמו של אבי דן. שחקן לוי
אינו יכול לשמוע שירים על הנדרת. לידן גבעול קשה
לישון בלילות. השחקנים אומרים, זה האנחנו.
הכפיכולוגים אומרים, אנשים עם אמונות חפרות שלא
התמודדו כראוי עם האבל.
הסטטיסטיקה אומרת: חציבה – קבוצת תחנית.

מאת יצחק בן-חורין צילמה: רינה אזרני

קללה שחורה. טפר-טפו

"ל" פעמים אבי דן מופיע לי בחלום. אין לי סיכויים. בחלום שלי אבי דן, משחק ומבלה. כבוקי אני מתעורר ומגלה שהוא איננו. ארבעה חמישה משחקים לא סגנתי בכדור. הספרתי לחיפה שתי נקודות. המשחק לא היה בראש שלי – ניד קלינגר ציב על ודעו את שמו של אבי דן.
הם היו הבורחים שהכל בא להם בקלות. כאלה שאף פעם בעצם, לא התמודדו עם הקשיים האמיתיים של החיים. השאלה הכי קארינילית שתתחבטו בה ויתתה איזו מכונת חרשה לבחור, כי הקבוצה הבטיחה להם. לפעמים, צבע המכונות היתה השאלה שעמדה במרכז עולמם. הכסף זרם לכיסים ורבבות דולרים בשנה, כותרות מרדכי המפורס והציגו, גויי וועיתונים מלספריהאגו הורבקו באלבומים, בחורות נכרכו אחריהם ועיר שלמה אוהבת ומעודדת רק תרמה לגיטטיזם הבוכנות שלהם.
אריבע שנים הם היו שם למעלה נחשפים למאזנים אלף צופים שכחו לראות אותם בפעולה, מדי עונה. פעמים זכו באליפות המדינה, פעם שלישית נרחקו ארבע דקות למני סיום המשחק האחרון והמכריע לסגנות. בשנה שקברה הניצח לגמר הגביע, אם כי נסוגו בליגה למקום השני והצופים ראו בזה התלקות זמנית וצפו לה השנה חזרה למאבק על אליפות המדינה. קבוצה מלהיבה, מבקיעה שערין בטיטונות, קבוצה כבשה את ההגמוניה בכדורגל הישראלי והדרדרה פתאום מראש הרף אל פי התחתון. כן לעכשיו, מכבי חיפה היא קבוצת תחנית, הנאבדת על מקומה בליגה הראשונה. בשבת שעברה, אחרי (המשך בעמוד הבא)

פאזל מילאני

פארום פאר אונזערע

(המשך מהעמוד הקודם)
שטענדיג פאר אונזערע פארום - ווייזן לבייז' תלמידי, הכל נראה עוד קצת יותר שחור. כחשיה יש המשכנעים שמנה שחורה כיסחה את הירוק שלהם. הם החליפו מונוט, עלו לכוהל, ירדו לבית העלמין העיריני, בנוסיון להסיר את הכיסוי, לסלק את ה"מנוח", ויום יש בנייהם בחורים משודרים. יש מי מהם שמתקשה להירדם כלילת אחר וחשש לנהוג במכונית ושישי רדוף רגשות אשם. כדורגל, יש לזכור, הוא הנגרש הכיני של בעלי אמונות חפלות, וזרי מלח בעלילים, מסמנים גזרים בגרביים, כאלה שלא מתגללים ולא מחלישים גופיה עד לנצחון. בסביבה הטבעית הוו, מונו של שוער הקבוצה, אבי רן, הוא יותר מכל כואב.

11 ביולי, 1987. יום של קיץ בכנרת. שגרה של מים ושמש וארטיק. חבורה של שחקני כדורגל - מכבי חיפה - גם היא בין הנופשים. אבי רן משתעשע באופנוע מים. החברים על החוף משקפים בין הכריחות. את השלווה הסטוראלית קורעת באחת סירת מרוץ, שפוגעת באבי רן. שלושה מחביו - ניר קלינגר, עופר מורחי ושלום לוי, רואים את המוות האיום הזה מרחקם של מטרים. צוחק מתגלגל הופך לזעקת של אימה. העיניים מכסות באגם, ראות - ומסירות להאמין. הלב.

החיסרון קיבלה בתוך שעות ממדים לאומיים. משה שהוכר את המלחן מכי מונו של גייסס רין, אבי, בחור יפה, ניבס מחור ממות מסגרות שחורות, על פני עשיות עמודי, עיתונים, אלפים צבאו על הציצוריון הערדני בחיפה, באו לחלוק לו בכור אחרון. אנשים היו המומים. סרבו להאמין, לקבל את העובדה שצריך לדבר עליו בלשון עבר. אבי רן, איש צעיר שחיה אגדה בחייו, שוער שזנח ישראל פעם בורה, מאכנה היוגוסלוי של נבחרת ישראל מיליאנקו מדיק, אמר לא מומן, "מאו מונו של אבי רן הכל הולך לנו הפוך".

א כל אחרי הכאב וההלם הראשוניים, אחרי הישאר המיתות והשער הרק, הסתבר שמדובר בנורה. ויחור מאכל. הרבה יותר מאבא על אברון של חבר. שנים נהנה החבורה של אבי לחזקת משינה ב"1 לפני הצהריים, להפגש בבתיקפה או בסעודה, לאכול יחד, לקרוא (מרווי ספורט כמובן) ולשחק ששיכר, עד ליציאה לאימון. יחד סערו עבר לפני הבילוי המשותף. יחד עשו כמעט הכל, קשרים כתר את חושי החיים, אם רוצו - את הגורל. במכבי חיפה כינו את החבורה המנוכסת הוו "הרמליסטים". אבי רן היה הציר המרכזי. הסויל שהסתיים כמות גרם להמוסטרות. הורשיים ריחו ריח המוות, כמו עננה כבדה מעל ראשי החרבים. הם חששו לישון לבדם בבית. ששה מהם לנו בדידת הגג השכורה של ניר קלינגר ושלום לוי, במרתם המערבי. בתהלה מכבי חיפה השבו משושים, שהכל יעבר מאליו, הזמן יעשה את שלו ואין צורך ביישוע פסיכולוגי.

כקצ' האחרון העינינו באבי קבוצת אירופיות מעולות, כמו ליכטל וטומטאס האנגליות ואסקלי האיסלקיה, בביצועי של אבי רן. הורד לשעבר צבי ויינגר, משחור "אמרנו לו אבי, לא תהיה לך בריחה אלא לשחק עד שנתיים באיך. כדאי לך להגיע עם הנבחרת למשחקי הגביע העולמי ותהיה שותף יותר. תיכננו למותו אותו כיכוב מיותר עברו של הולביספורט, שאין כמה באיך. אבי רן היה ממורק לפובניות. אבן סיכונים. התגרה כמות. ידעתי שמכונת כמות תשאיר אותו אצלנו".

אבל במסע או במאור, העריכו הכל, ייצא השוער הנפילה לאירופה, וישאר בקופת מכבי תמורה והלחם של כחצי מיליון דולר (מחירו כשוק השחקנים האירופי) תמורה לרכישת מחליפים ברמה הולמית. על הסרנו, במנחים מקצועיים-ספורטיביים, מרים לזכר. אבל איש כמעט אינו מתייחס למגיעה הנפישת בשחקנים. לחייה הקשה ממוה הם אינם מצליחים להשתדל.

השחקן שלום לוי "מכונה מקצועית אנתון מוזאניס סוב, מנהלים וויים טפורטיבים ואם זה לא

החברים של אבי ומימן לשמאל, שלום לוי, ליאור רוזנטל, צדוק מלכה, עופר מורחי, ירון גבעול, ניר קלינגר, לא מתגברים.

בינונו, אומרים המסורבים. הכל הולכים שם על קצות האצבעות, וחששים למנוע ולהרגיז. אבל ההצגה חייבת להמשיך ובמכבי מנסים להחליף מתמשכר. איך מרצים את האב הממאן להתנתח ומשחררים את השחקנים האחרים מהשכונת בחיפה לא מסוגלים לסמל בזה. עוד פעם פתחו שמחייב טיפול פסיכולוגי.

וכל הזמן חוזרים לדבר על אבי רן. שלום לוי: "ניצחנו את הפועל תל אביב 1:0 או אחרי המסר משהו אומר 'עם אבי לא היינו מפסידים'. במורע או שלא במורע, מתגלגלת האשמה לעבר בוני גינבורג השוער הנוכחי, ספורטאי מנסיין בזכות עצמו. בני. שוער מכבי תל אביב אשחקר, שנא לחיפה לאחר מותו של אבי ומאו בותנים כל פעולה שלו כזוכית מגרלת ומנתחים אותה לעומת ביצועיו של אבי רן. במשך שנים נאבקו שני השוערים הצעירים על מעמד השוער מספר 1 בגבעות. המאבק הזכרע לטובת אבי רן. גינבורג היה מספר 2. עכשיו בחיפה, כל משנה של בוני מתורגם מייד לשריקות בוז וקללות של אוהדים. הבחור איבד את כסאונו, מבצע משגים לא אופייניים ואף איבד באחרונה את מקומו בנבחרת הלאומית. כשיא המשכר מנה בוני לידיו, ובקיש שימשיש אותו עם פסיכולוג. גינבורג סרב להתראיין, אמר שהנהלה אומרת עליו לדבר.

7 שחקנים מורעים ללחץ המופעל על השוער. ניר קלינגר אומר: "בני זה לא אבי. כל הבחור לבנוי וצריך להסיר את הכובע בפניו שהוא המכיס לבוא אלינו, כי אם הוא לא היה באי זהה עוד לנו בוני הוא הבן טוב שיש היום".

הפסיכולוג, אהרן מעוז, שעבר אשחקר בקבוצת מכבי תל אביב, בה שיחק בוני, מסביר את מה שקורה במכבי חיפה: "אבי רן היה משהו מיוחד. טיפוס מאד רומינטי. לרעתי היה מנהיג וכשמנהיג הולך זה קשה. כשהוא הולך בדרך דרמטית, זה קשה שבעתים. אני מעריך שיש בעיה מנטלית קשה להם לחזור לעצמם. קשה להם להתאם. מה שקרה עבר, אבל כל זמן שישאיר את זה שם וידברו בעיתונות וביציעים על השוואה בין בוני לבין אבי רן, או הבעיה תשאר בלתי פתורה. הם צריכים ללכת קדימה, לחפש מנהיג חדש, להתחיל להתאם. אפשר היה לסמל בזה".

פסיכולוג אחר, שעבר בכער עם קבוצת כדורגל, אומר: "אם הייתי פסיכולוג בקבוצת מכבי חיפה, הייתי עוזב עם השוער בוני גינבורג על המשמעות של בנייה לעוליו של אבי רן, והשחקן האחרים. בוני גינבורג סתם איתו הבן הרבה רגשות אשמה. לחברים יש רגשות אשמה לא רק כשפסידים במשחק. חלק מרגשות האשמה באים לידי ביטוי במגרש".

לאחר האסון נוצעה הנהלת הקבוצה בשני פסיכולוגים, אך החליטה לפתור את הבעיה ללא סיוע. אחר מהם הוא ר"ר רובי פרידמן, מרצה לפסיכולוגיה של הספורט במכון וינגייט, בעל ניסיון כספורטאי מנסיין, מאמן ופסיכולוג של נבחרת ישראל בענפים שונים. ליום, לבד מעיסוקו בפסיכולוג, הוא מאמן הכדורעץ של מכבי חיפה.

ר"ר פרידמן: "הגישה של המאמן והנהלה לא הייתה מקצועית. רדור קשקש הוא איש מקצוע מעולה בכדורגל, אבל אני משער שבתחת הפסיכולוגי הוא לא מקצועי. הקבוצה לא הייתה מוכנה לקבל יעוץ. קראו לי סעם אחת לבוא לעיץ, אבל המאמן לא רצה ואני לא מוכן לעבור עם קבוצה ללא רשות המאמן. לא התאפשר לי לזכור אישית את השחקנים, אם כי אני מבין בתוצאות השליליות. ניסיתי בבית משפחה ון בעת השבעה. היה תהליך של אבל, אבל כבר ובעיית. אבי רן היה רגוע של מנהיג מבין הבן עסקי. מישור שבלי מילים מסוגל להשפיע על מצב הרוח של הקבוצה. גם ההלפת הנהלת הקבוצה, רוקאק בתקופה של רגריטה אצל השחקנים תרמה למשכר. "הם היו צריכים לעבור את השלושים ולברוק איך השחקנים מגיבים באותן אישי והקבוצה ככלל. חלק מהאנרגיה מושקעת בתהליכי האכל ובתהליכי עיבוד האנדרון. צריך לעזור לנפש לעבר את זה בצורה יעילה, כמה שיותר מהר ולשחרר את האנרגיה לפעילות היומיומית. זה תהליך שלהרגשת לא קרה (המשך בעמוד 10)

שנים בוא האיש שלו בחרר ההלכשה. ניר קלינגר "אני משתדל לא להתחבך על התמונה. אני נכנס לחדר הלכשה כחיות מסיימת. כמו בתיעוד, לא לאות את העולם של אבי. זה גומר אחי. אני יודע שהמונח שם על הקיר ואני מנסה בכח לזכור מוה". שלום לוי: "אחא של אבי בחרר ההלכשה הוא מעל לראש שלי. לפעמים אני פותח בשעות את התא שלי, רואה את הבשפות והאספרדה ומונח מוה. אחר כך אני מתגלגל לכמה רקות".

"אחרי המקרה בחדר לנהוג באכזבית. כל דבר קטן עושה לי אסוציאציה של אונת. יש בחדר להיות לבד".

מה פתאום התעוררתם עכשיו? ניר: "אנחנו השחקנים עשינו טעות שלא לחצנו קורם בנושא והנבחרת". ירון: "לא שמנו לכ שהזמן עובר. פתאום שמענו משהו ון עשה משחק לכזר של אבי בנתיגה, בין ברוי ומכבי נגיה ומשאיר את מכבי חיפה מחץ להמונה".

בוקר אחר פתחו השחקנים את העיתון ושראו שהאב, משה רן, מאשים את הנהלה ואותם, חביו השחקנים, כי הם מתעללים ממנו וממשפחתו. הנשא כל כך כואב, כל כך רגיש. קשה לשמוע את האב

שכאים ואני מנסה לזכור מוה". שוער מורחי, בן 38, הקשר ירון גבעול, גם הוא חבר קרוב של אבי במספר "זה השפיע על החיים שלי ועל היכולת שלי למח". חבר הנהלה מורחי, שלא לציטוטו "חשכנו קטן עושה לי אסוציאציה של מוה. יש מוה לחיות לבד. אני מופש את החברה של כולם. חודשים ישתו כאן, עם כולם, עד שחוזרי הביתה. עכשיו שריק קשה לי להרדם כלילת. התמונה של אבי נמצאת על יד המיטה שלי ולפני שאני הולך לישון, אני מתחבך עליה. קשה לי להרדם. חשבות, מה שחח כל הכורגל אס בן אדם כזה חלק. אבי לא היה רוצה שנושק את מכבי חיפה. זה מה שנתון את המרץ להמשיך. אני מוה אישית, אבל זה לא הפרסום. יש מין צער בזה בזה השפיע עלי על כל החיים. הייתי בחרר שאותה מוה לכלות. עכשיו אכזר וימאם הרבה פחד".

כדורגלן הנבחרת, ליאור רוזנטל, בן 22 וחצי: "אין יום שאנחנו לא מדברים עליו. היו לי בעיות אישיות, אבל זה לא הפרסום. יש מין צער בזה בזה שחולך איתי כל הזמן. בתנהלה המתוכננת אחרת לחזור כדור לשוער והיפשת את אבי. אני חושב שמקצועית זה לא השפיע עלי. אולי כן ואני לא יודע. שם חציתי מולך. רכבה שנים היינו ביחד. יום ויום הם ועד יום יום אצלו זה מתבסס עד לילית בבילויים ועל המגרש. אני קרוב לכאן יום יום, נמצא עם המשפחה של אבי, עם הנאב והאח".

בחדר ההלכשה חליו מוסטר צבעוני של אבי רן ושר צילום שלו מונח לרגלי של רדיו מודרנה. מכי שחקני הכדורגל מעולם. בגרי המשחק של אבי

ע ותר מורחי: "עכשיו כשאנחנו חוטפים שטים, אומרים שאבי רן רוצה שנוכר בו ושלל הזמן גרבי על חו". שלום לוי: "אחרי המסר בא אחר קרוב ואמר 'אני מציע לכולם לרדת לקבר של אבי ולבקש סליחה. שתירבו את הובל כסדר'. יש חלק שרואים בזה את המנוח. ללכת אליו לקבר לבקש סליחה ועוד זה ונס לאש ומשיר".

"יש הרבה עין הדת. אהרן צועק עד שלא החליפו את המכונות. השחורות לא תנצחו זה מרד את השחקנים. אומרים שחיששו קילר את מכבי חיפה".

הנהגת העליונה

מסע הל"ה. הניצולים

15 בינואר '48, לילה קר וגשום, היום לפי 40 שנה. התקום - הרצוב. היעד - גוש עציון. 38 צעירים יצאו לדרך. אחד נקט את רגלו. תקרה. שניים אחרים נבחרו ללוחו לנקום תבואתם. היה ברור שתיכניהם לחזור בשלום גדולים בהרבה מסיכויי הליה לאלא אח השימחם. אבל נגישה עם דועה ערבי אודה את קרב הגבורה שיצר את האגדה, הכאב וההימחם של "החלקת:ההר". עם שניים שהשלושה שניצלו היוו שוב בהרצוב. שיחזור.

את נחם חלמי צילומים: ראובן קספרו

הרץ 1988. ארבעים שנה אחרי. בתי הטיסה לשעבר הוטב רטובים וזנבים. ישראל גפני, עוררין, ואורי גביש, איש חינוך, יוצאים מרכבם וניצבים במקום שממנו יצאו ואליה חזרו לפני ארבעים שנה, המקום בו ניתנו להם חיים במחנה או, כלילה שבין ה'15 וה'16 בינואר 1948, עדיין לא ידעו זאת. גם אז, בינואר לפני ארבעים שנה, היה קר ורטוב. עצות צוננת ולחה רבצה על המושבה והקטנה הריטוב שהיתה נתונה במצור-למחנה. ניתן היה להגיע אליה רק במשוריינים ועם ליווי מוויין. גביש צד של "טלינג" חזר אותה עם שער-הגיא. לעבור את הדרך מירושלים לשער-הגיא ומשם למושבה היה סיפור.

ממך להרצוב היתה ערשן הערבות. למטה, קרוב יותר למטי הרבנה, היתה מגורת המשטרה, עם

שוטרים בריטים וערבים. מהרצוב הרומה, ער גשעציון הרוע, מהלך של 25 קילומטרים לעיר, היו רק כפרים ערביים, שממת הר מסולע, ערוצים מרשימים ומגודרי טופוגראפיה.

קר היה בינואר 1948. מהמחנה דצמבר נהפכו למלחמה. כשעריהגיא שמצפון להרצוב כבר לחמו שירות במאמץ להבקיע לירושלים, וברור - גושעציון הנצור והמותקף בקיש תגבורת, החמושה, סוללות, פלאטה לעירויים.

ישראל גפני, עוררין. אורי גביש, איש חינוך, כיום בראשית שנות השישים שלהם. יורדים מרכבם במרכז הרצוב שהיתה פעם, לפני ארבעים שנה, מושבה במצור, נקודה יזרדית אחרונה מול האזור ההררי המשוכן כפרים ערבים. עומרים כגוסים בתוך עצמם, תרים אחר איחוד כלשהו שיציין את המקום בו ניצבו

תצלום שחור-לבן מ'1948 מראה שלישראל גפני היתה רעמת שיער פסוקה בצידה, שהיה לו שם מצומק. השנים גסלו מהשיער והכטיפ את השפה. היום הוא עוררין ידוע. משרד משגשג. פלאפון במכונית. דירת רווחה בצפון תל-אביב. הברים קוראים לו, לפעמים, רדי ליצנות, המפרק של המדינה, משום שלאחרונה התפרסם ככנס נכסים של חברות גזולות ומפורסמות שמעור ושל. יש לו חוש המור מגויין לעוררין גפני, אבל לא נוח לו עם הכינוי הזה, מה עוד שכיום נכסים הוא רק חלק מפעילות משרד. ועל אותו חלק קטן של עיסוק הוא אומר "כונס נכסים כמורה כונס מנות. מנסה על ידי הערבות והזדווגות להכריא חברה חולה, לסלק ממנה את החלקים הנגועים, להחזירה לפעילות תקינה".

גפני שבע עלה עם הוריו מבביריה. סיום את נימגסיה "שלוח" בתל-אביב. הלך להכשרה מגויימת של הפלמ"ח. מפקד הפלוגה שלו היה חיים ברלב. בתחילת 1947 עלה לירושלים ללמוד באוניברסיטה. בסופה של אותה שנה נקרא חזרה אל השרות והיה ממלוי השיחות.

ערב אחד, כשישבו כמה ממלוי השיחות במסעיה והקאופריטיבית בירושלים, הגיע אל שלחם צביקה ומיר, אז מפקד הגורד השישי של הפלמ"ח. הוא אמר לנו שרדושים לו מיר מספר אנשים כדי להשלים יחידה העומדת לצאת למשימה מיוחדת. קטן כלנו. אני אצילו לא הספקתי לסיים את המרק שלי. התברר שאני מאתנו מיותר. הוטל מסכע. כיני לכן בור אחד - מי יישר? להמשיך את ארוחתו, מי ייצא אל מקום כינוס היחידה. אני זכיתי בהטלת המסכע. הוא נשאר במסערה להמשיך לאכול, ואני יצאתי להצטרף ליחידה שלא ידעתי עליה דבר." (המשך בעמוד 19)

ישראל (ממין) ואורי גביש
יחיד בור שטיכויי שלושה
אנשים לעבור שמונה ק"מ
בשטח איב ולחזור בשלום
להרצוב אינם מחזירים.

ישראל גפני (ממין) ואורי גביש
באיור הרצוב 40 שנה אחרי:
"לרבים מאתנו חיתה באותו
לילה החושה לא טובה".

החזן של תל אביב

זמן שווה כסף. כמה כסף שווה הזמן שלך וכמה ממנו אתה מבזבז במכוניתך?
אם תחשוב רק את מספר השעות בהן אתה "מבלה" בפקקי תנועה, תגלה שאתה מפסיד לפחות שעה ביום (וברוב המקרים הרבה יותר). מי כמוד ידע מה ניתן לעשות בשוועה אחת נוספת.

צלצול אחד לחומרה ודיראן יבא לך את הפתרון - פלאפון. עם פלאפון אינך מנותק לדנוע חמה שקורה סביבך.

אתה נמצא בקשר כל הזמן עם כולם. ביכולתך לנהל את עסקך וענייניך בזמן אמיתי מבלי לבזבז או להפסיד זמן יקר.

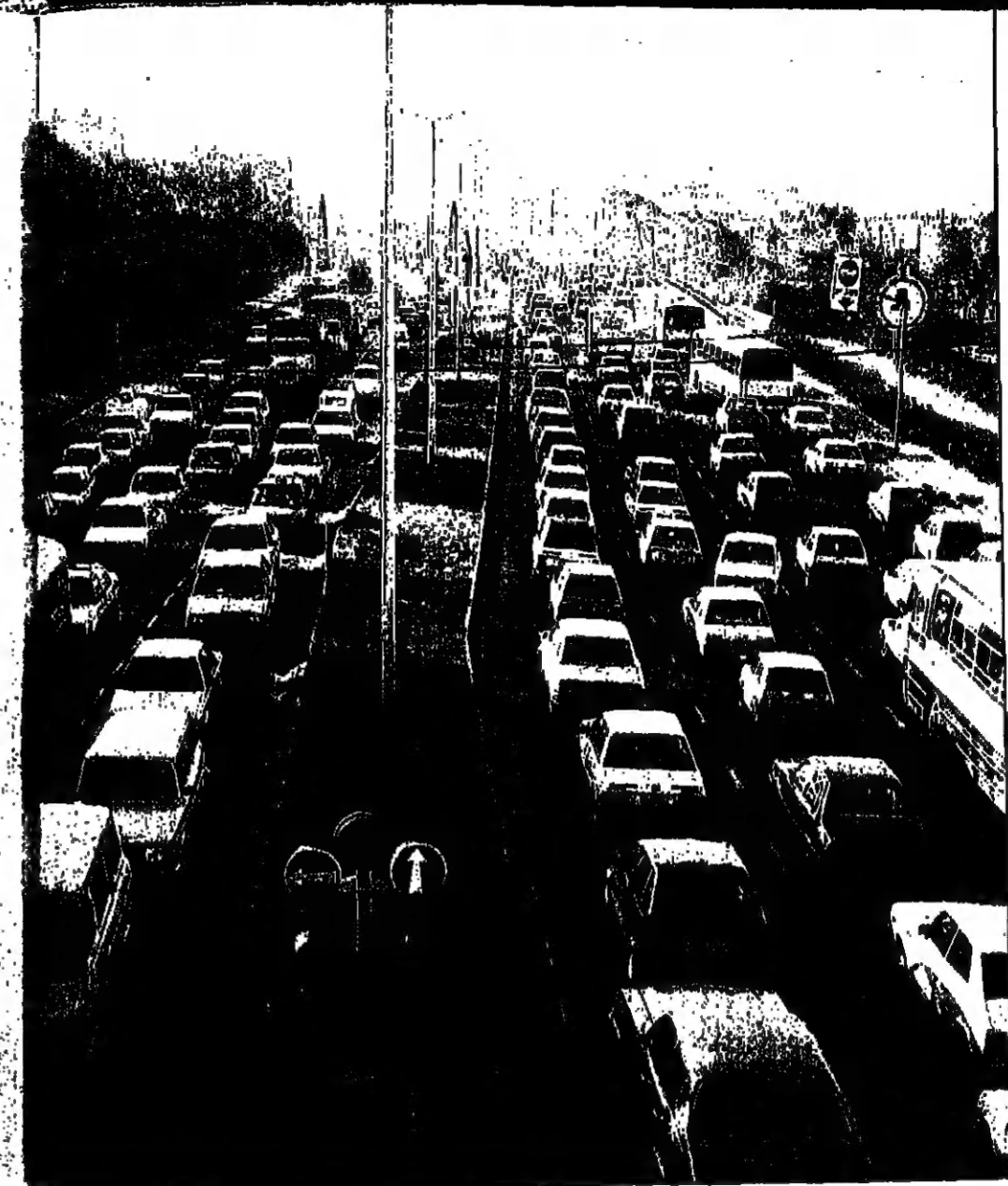
אין פלא שבבעלי מקצועות שונים, עצמאים ושכירים, מספרים כיצד הצליחו בזכות ה"פלאפון" להרדוב את עסקיהם, להתייעל, לגרוז, לחסוך זמן, מרחק ולהרוויח כסף.

מוטורולה חדיראן
תקשורת סלולרית בע"מ
קרמניצקי 16 תל אביב
03-388307
ז'רפה, 70, 04-740302/3
ירושלים, 70, 02-716346

פלאפון = פאון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

איך להפוך שעה אבודה לשעת עבודה!

במחברות מיוחדת אני מנהל כבר שנים רשימה של מלים וצירופי-מלים שגם ליוחם. מלים כמו "שלוש", "אחוזות-לוחמים", "טורף הנשק", "דוקימה", "ממורת", "צבירה-גנה", וכן הלאה. מלים שפעם אפרי משהו, והיום אינן אומרות ולא כלום, וכל המסיים שבמקורם או במאחורי יורק את המלים הללו מהשפה ולחוצה.

המלה האחרונה במחברות המלים האבודות שלי היא "נחש". מלה שפעם היית זוכה לשמוע אותה רק מפי נאצים. אורכיך גם סתם פאשיסטים השתמשו בה, אורכיך היטן הקיצוני, היטן המתון, האמצעי, והיום חת מלה שמושפעת על ידי כל שר שמרמן לארץ ולשטחיה הסלגוניים, בכל דיון ממשלתי, בכל כנס ציבורי של נשים מוכות בלתי-לתיבות, ואם לאויה ארטיקני שחושב שהוא קנה אותו רק בגלל שהוא קנה אותו לא נעים לשמוע את המלה הדורשה הזאת, הוא יכול לנחום את האזניים בצמר-גנן ולשבת על צמיג נש.

הו ושם אתה שומע איזה יהלכשם בוגרי והומו אמי ש"לגיש" זה פועל ולא שם עצם, ואו מיר רבים ממשפחת לגיש גם אותו. מה ושם כמה הסטריינים מלמדים על התקופה שבגורו היה חור, אבל את מי נעים מעניין מה היה כשכליך לא ברור מה היה במסערת "פונדקיהם" - שהחומסם שלה קיבל זין גבוה מרפי גינת, אימת החומסים - בנתניה, ללך קרוב וכליך רחוק מטורכיס, אתה שומע רצו המלה נקלטה. גרשונו המגיש משתעשע במלה ושיש כמו שילך קין אומר "פיש" ריקקו, וכשהוא חתה שוהרים לא גורעים בו ולא שולחים אותו לחוץ או הוה סם עכס, הוא פוער את פיו הקטן וחומר חשיניים וצועק בכל הכוח התינוקי שלה "פישקיה". וק גם המלה גורש, "אני לא מכין מה הספר מה, אומר גרשונו המגיש, "צריך לזרוק אותם מפה, את מלה.

בעל המסערת יורק היטש שאם יורקו אותם לא היה מי שיעשה ויגיש את החומסם שרפי גינת חקר, מרוב לא היה מי שיקטוף את תפוחי עץ חסר חסלים, שלא סתם יודעים בעולם כתפוחי "גאפיה". ולא היה מי שיכנה את הקוטגים המפוראים לשכונתים השקטות בחובות.

במבטא ממיל אני קונה סיגריות. הובן ורובן אלי סילו כחתי לקנות קנורומים, ואומר: "אפשר להגיד לי משהו? ולמי שאני נותן לו אור ירוק, הוא ממשקל: 'זה אתה כל כך רואה לערבים מה אתה, ערבי? למה אתה לא כותב גם על היהודים בעיתון שלך'".

והנה, למרות שאינני חושב שאני צריך להיכנס לחוץ על רשימותי בכל פעם שאני קונה קופסת סיגריות, אני אומר לה: "משהו שוה מה ששאר, את של בגלל שאנחנו שולטים לא נשאר לנו זמן לשום דבר אחר, זו עבודה קשה, לשלוט. תישאל את שליטא. תפסל לי בקשי מצאתי חמש דקות לקנות סיגריות".

"צריך לגרש אותם", אומר זה מהמבטא. שליטא וחלכסו, וכשהחתי לביתי מבטא כשוילי העתן משמאל למחרת על גל סרור חרש לא מגישים אותם, מגישים אותנו.

מרחוק הוא רואה המולה רבה, ילדים ערבים מקימים מחסומי אבנים, גרשאים שלטים, מציתים צמיגים. הוא גם יכול להיחל את ריח הגז המרמיט, הניחיות החרש של כוחותינו. כמה עשרות צעירים מתקדמים לעברו. הוא מסיט את ניצרת הדוכה, מקיש על מחסנית כדורי הנומי, נכנס למבוא אחר הבתים מחלים להסתתר עד שהתנגדה תעבור על פניו. אומלל חייל כמותו חרג ערבי שקילל אותו בחאריינס. הופרטים שייך מעורפלים, אבל גם זה היה חייל שאיבד את הכוח שלו, והוא לא רוצה להגיע לזה, לכן הוא מעדיף להסתתר, הוא לא רוצה להיג, עוד כל הזיזים לפניו, הוא לא צריך כבר עכשיו מוח על הראש. הוא נוכר איך לשני יומיים הכרו למחזור הגזים הרג אשה בכפר אדאם. ילד עם רובה רדף אחרי ילד עם אבן, ובסוף אשה נהרגה. מי צריך את זהו החייל הצעיר מרגיש מגורש.

המגורשים
בתנועה עצבנית הוא מזהיר את רצועת הקסדה שלו, ולמרות הקור חנו הוא חש כטיפות ידע החולות על מצחו. הוא מרגיש גם לחלחלות בעיניים אבל הוא לא בוכה, הוא רק חנו חוה. ואם אפשר להגיד את הרגשו במלה אחת, חיי המלה היא עלבון. מה אני עושה פה? הוא שואל את עצמו, נשכעתי לדחות חייל לא שומר, ובמיוחדות לא למרתי לרדוף אחרי ילדים בני שלוש-עשרה שחורקים אבנים במטרה למרות את פלשתין.

ומי יורה אותך וחשב תחיל בולש? ואנחנו לא מגישים את חרובים, אנחנו מגישים אותו.

יהונתן גפן

גרושים נוסח נתניה

(צילום: כמחל ורמב"ם)

כל חייל שידה בנער הזה, "גושים וטוי", כמי שבה היטבי לתוכנתו המתכנן מרחוב צמח בתקופת הכיבוש שלו, כל חייל כזה הוא מגורש. מגורש לא רק מוצרין אחת, אלא מכל הארצות. מגורש מהחיים, מהחיים מבקרים אותו בחלומות. ילד שדג ילד כבר אינו ילד. גם הריגה במלחמה מגן משאירה צלקות בגשמתו של חייל, אבל כשכוש גאלץ לירות בכבוש סקין, אין מרגש לנפש, ויתכן שכל חייל הוא ימשש את מצחו לראות אם כבר נימחה האות המסקל, ולפעמים אין לו ברירה אלא לחתוב את האות קין שלו, אולי אפילו לגלד קין, לוחח קרנ.

המגורשים

אמר ערפאת שוקל להקים ממשלה גולה, וזהו עוד דבר שהם למדו מאיתנו. לפי נסיבות השרים לחיל, הממשלה שלנו היא כבר מזמן ממשלת גולה, וגם כשהם בארץ, הם לא גושים את הצעיד העומר בסיטמה חשוכה ומריר גו גומי. כמה שאין כל סיבה שלא לגרש גם אותם מפה, או לפחות לעצור אותם לפני גל המסעות הבא שלהם.

קחו למשל את ועדת החוץ והבטחון (זה לא סתם שהמלים "חוד" ו"בטחון" מתוכננות יחדיו, שחרי הבטחון והיחיד שלנו הוא בחוץ. לא אצטט את כל רבדי הכסל שחושמנו שם אחרי חרג הצעירה בכפר אדאם. רי לנו בדרכיו של ח"כ בני שליטא, ששם משפחתו מצניע על מעמדו הרם. שליטא וגבחר, שבתחילת המסר בשטחים הציע להרוג המישים ערבים בבתי-אחת, מה שמראה לכס שהוא לא רק מנהיג איכותי, אלא גם כמותי, והוא אפר בווידעו: "מה רוצים שתחילי, שהוא חן לא אכא, צעיר, חסר נסיון, צריך לתת לו גם את החומנות לסעוד". והוא יודע טוב מאוד על מה הוא מרבה, שכן מי כמו ח"כ שליטא קיבל כל-כך הרבה חומנות לסעוד? הוא לא שירן, חסר נסיון, הכן של אגם. הוא סתם חסוד, והוא לא חש את החיל, הוא חש רק את הכסא שלו, כאבר היחיד שבו אפשר להרגיש בטא.

הוא ושכמותו יגרשו מפה את מלך העוב והישה שער גישור מה. ממולי פרוש עתון שעל גבו סיטמה חרשה של משרד חייירות, "השואף לעודד את תיירות המינים" קיפה חייך בארצו, וכך בדיוק אני מרגיש. חייך בארצו עם מסיכות גו, ואם אני לא מסיר את המסיכה, זה לא בגלל הגו, זה בגלל חייך של שליטא.

ישראל (מימין) ואורי בהרטוב. היום אפשר לנוע לגוש-עציון קרוב לחורא בו פשעו ה"ח בלילה הנ"ל.

מגשנו נפש היה כולם ישנו. מצאנו מקום לישון ונמלטנו הרוגים על המיטות. ניסיתי לחלוץ את הנעל, אך הרגל הייתה נפוצה ולא הצלחתי. ויתרתי על הנסיון ונרדמתי ללא הליצת העללים.

אחרי שעה התנה צריכה היחידה להימצא לעיד בשלוש רבעי הדרך לגוש, ועם אור ראשון להיכנס לאזור השליטה של משוואת-צחק. אלא שהעניינים התנהלו אחרת. מתחילים שערך במרצת השנים, בעיקר לאחר 1967, כשהשטח כולו היה בשליטתנו, התגבשה הצירטה הבאה:

לפנות ציבור ניקור בנתיב התקדמות ה"ח שתי שנים ערביות שעסקו באיסוף ורדים. אנשי היחידה החליטו איתן מספר מלים. רצו ערבי, שנמצא במסדר, נפש את עורו ומיהר לצוריק, להוחר את התושבים

"אי אחז לא דיבנו זה עז בגלוי, החבישנו אבל שובדה שלא חטאנו כתבו צוואה בלילה שלפני היציאה"

מגני יחידה מווייט של יהודים הצעה בשטח הסמוך לכפר. השמיעה עשתה לה כפיים, ובכל כפרי הסביבה הוללה התארגנות. ראשוני הנזקים פתחו בצליפה לעבר היחידה ושיכשו את התקומות. כמה מאנשיה נפגעו ואו, כראות, החלטו לא להמשיך הלאה, אלא להתכבד ולהתגונן. ה"ח עלו לבצע הידועה כיום בכינוי "גבעות-הקרב", ומטנה ניהול קרב גוש עם אלפי הרכבים שנורו אל האזור. מכל כפרי הסביבה, סמוך לשעה ארבע אחריצ נותרו מן היחידה רק כחורס בחורים, חלקם מצועים, שערד היו מסוגלים ללחום.

כעבור שתיים לערך נל אחרון הלוחמים מקרב ה"ח. לפי אורי הטיסורים נמצא כשאנו בבני הקמפוז, באמצעותה ביקש להסיף וללחום במתחזרים לעברו לאחר שתחמשתו אולה.

עם רדת היום גם הקרב חגור. אובדן ה"ח התקיע את חותמו הכבד על הישוב העברי. ועוד כהמים נדרש לאשורם פרסי הקרב ומעשי הגבורה, נולד מתוך התאווה הכבד הניתוס של "מחלקת-היד", שלאחר התחבב דורות של לוחמים.

ארבעים שנה אחריכ. הרשום שוב אינה מושבה חקלאית מבוררת ונצורה. אפשר לנוע לגוש-עציון במקביל לא קרוב לתחור בו פשעו ה"ח באותו לילה גורלי. במקום בו ניהלו את הקרב הנואש ניצבת היום אנדרטה לזכרם.

כשאנחנו שואלים אם שומרים האנשים ששררו מאחר: מסע על קשר ביניהם, משיב אורי גבישו "בשנים הראשונות היו לנו יותר הומנויות להיפגש באותן חומותיות הייתי אומר לישראל. שהוא הקמיע שלי, הוא היה אופי שאני הקמיע שלה. הוא היה טוען שכלערי וראי וזה מסתובב בלילה בשטח ולא מצליח לגנוס את הדרך חזרה ולהיטוב; ואני משיב לו שאינמלא חושל עלי ללחוח חזרה, לא הייתי כאן היום."

מנחם תלמי
סולבסכא 19

מסע ה"ח. הניצולים

(המשך מעמוד 14)

במקום התכנסות, סמינר בית-הכרם, פגש ישראל לראשונה את משה חן ואורי גולדשטיין (גביש), מי שיתר איתו עתידים אחריכ להניצל מגורלם של ה"ח.

אורי גביש, ששרת בח"ש ירושלים, צורף ליחידה חו מהדחת סיד מיומן ובקי בשטח אותו אמורה הייתה לחצות. כילו עלה עם הוריו מגרמניה, שהה שנים מספר בקיבוץ חפציבה, עבר לירושלים ועם מרוץ המלחמה שימש שם כסמלטיידר. לאחר המלחמה למד אנדומטיה בסקולטה להקלאת ברוכות, וכעבור שנים עשה הסבת לתחום התינוק. כיום הוא עובד במרור הנוער של עיריית באר-שבע. לאחר שעות העבודה חוטא בכתביה ומתכוון להוציא בקרוב את ספר שיריו הראשון.

די הניע, לפני ארבעים שנה, ליחידה שאמורה הייתה למרוץ במסע רגלי לגוש-עציון הנצור. "יום אחד קרא לי קצין המודיעין של הגדוד שלנו ומבקש ממני להכין ברחיפות חוק הובלת יחידה רגלית לגוש עציון, דרך הריים. הוא מסביר לי שלרשותי יום אחד בלבד להכנת החיק מה. סימתי את העבודה. הפגישו אותי עם די גביש מהלמ"ח, מנכ"ל הכנתי שהוא עומד לצאת בראש יחידת מבוכת לגוש. יש לו, הוא הסביר לי, סידים מופלגים, אבל הוא רוצה לדריך אותי לכיתה הנדור. ביום ד', 14 בינואר 1948, יוצאת מחלקת התגבורת - שלישים חיקאי "מחלקת הנד" - ממקום כיומה בממנו בית-הכרם לכיוון מלחה היררכימיון. שם הוא אמורה להמשיך דרך איזור אליהר ולהגיע לעין צורים. ארבעים שנה לאחר מכן מספר אורי

"צביקה וחי אגר שדרושים אנשים להשיגה יחידה. קמנו כולנו. והחברד שאחד מיוזר. חושל חמבן, בני לבין אחז, ח' ישרא, ח' יצא. אי וזכתי."

גיש כי התחוא שהוא הניע, בוק המסע שהכין, היה שנה מהתחוא שהציעו סידרי המלמ"ח, אבל, הוא שטיק, רק בפני שרני מס הטיף את התחוא שקבעו אנשי, כי אותם הכיר ועליהם ממן יותר.

התוצאה הייתה שהסתכבנו בבוסתנים שמחתה לסימון. הפסדנו זמן, כלבים נבחו עלינו. בשלב מסוים אי נורו לעברנו מספר יריות. הפסדנו את הלילה. לא הייתה ברירה אלא לשוב על קטבותינו ולחזור לכיתות. אני הרגשתי עצמי מיותר ביחידה חו שירי לה סידים משלה. גם אני וגם הממונים עלי מרש ירברנו עם די גביש, הצענו לו לחזור עלי. אך ורע עמר על רעתו שעלי להמשיך עם היחידה. ששרתי איתם, אי על מי שמבחינה מקצועית הרגשתי קשר מיותר.

למחרת מניעה היחידה להרשוב כדי לצאת משט לגוש-עציון מתחאי אחר. "ירבים מאתה הייתה תחושה לא טובה, נכר היום ישראל גביש. "אי אחז לא ריב על זה בגלוי, תחבישנו. אבל עובדה שלא מעטים מנו חוצה בלילה שלפני היציאה. גם אני חלק מן הצולאת שבחמבו באותו לילה חסר-סמל מתחאי יותר, סמוך לאתר-עשרה בלילה לאחר עיכובים שונים ועד משיק היציאה. היום אומרים שהמאז של חושב עלי לדי מס לוחות את היציאה ללילה הבא בגלל השעה המאוחרת. לא תמסיקו להגיע לפני ירעה, אמר לו אנשי המושבה די עמר על דעתו כי

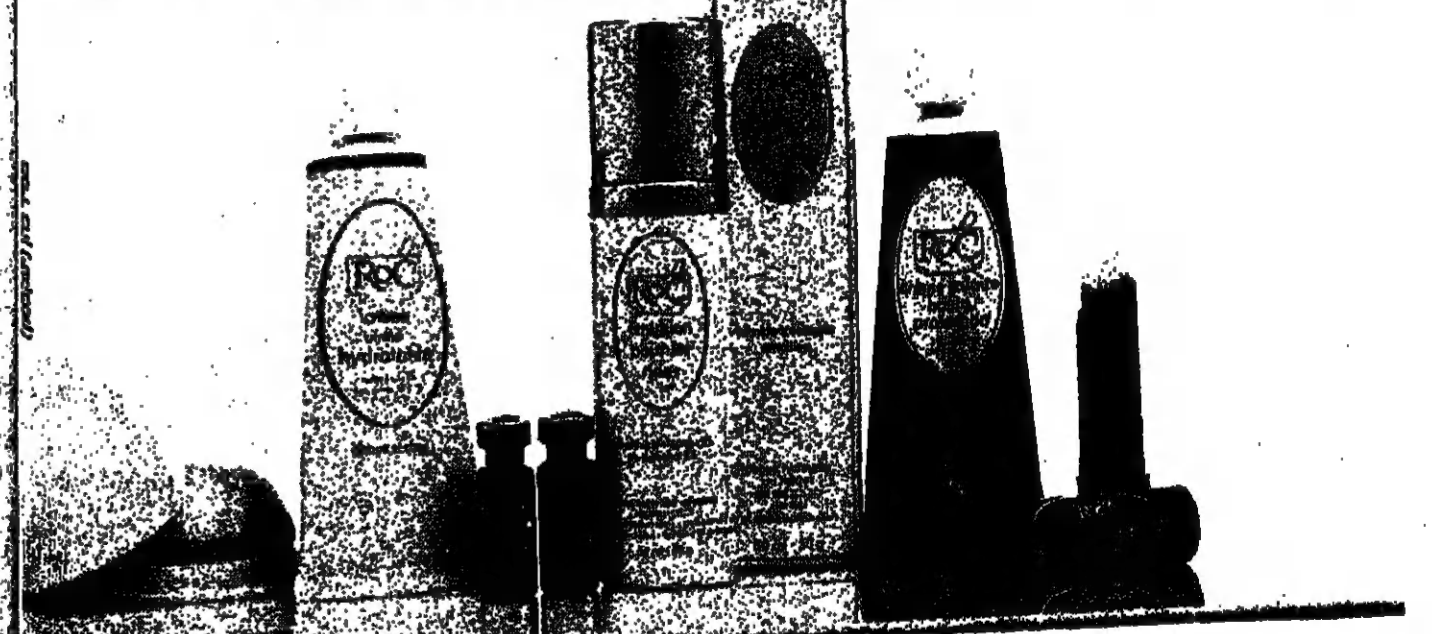
סופר-פארם

תנו קפיצה
יש מבצע!

רשת חנויות ארצית לתרופות, מוצרי יופי, בריאות ונקיון

לופע ROC בסופר-פארם

כל מוצרי ROC נמכרים
בסופר-פארם ב-20% הנחה.

ממחטות לחות ליין 120 יח' 3.49 ש"ח	קרם גוף מינדינט מחיר מומלץ: 19.90 ש"ח 15.99 ש"ח	דיאודורנט מינדינט מחיר מומלץ: 11.00 ש"ח 8.99 ש"ח	טמפוני O.B 40 יח' מיני/נורמל 7.99 ש"ח
סט - אלוורה + שמן קונדישינר מחיר מומלץ: 14.83 ש"ח 9.99 ש"ח	סט ויאודנט מי שטיפח למח + משחות שיניים מחיר מומלץ: 30.05 ש"ח 24.99 ש"ח	תחתונים 30 יח' מחיר מומלץ: 4.39 ש"ח 2.99 ש"ח	

חנויות הסופר-פארם פתוחות עד 9 בלילה. ברבי-מכר, בקניון וברמת אביב - עד 10 בלילה.

כל החנויות פתוחות במוצאי שבת! (למעט באר שבע) בתוקף עד 30.1.88

רבי-מכר, הרצליה, רמת אביב, קניון איילון, פתח-תקווה, כפר-סבא, ירושלים - נהגות, נולה, באר-שבע. משרד מרכזי טל: 03-900031

מנכ"דים מושמים של כל קופות החולים. מנכ"דים את כל כרטיסי האשראי. הרשת שומרת לעצמה את הזכות להגביל את כמות הקניה.

פאנאס און אפאנאס

שתי יריות בחזה

(המשך מעמוד 8)
 רוקח אחדות לפני כן, החליטה קבוצת הצעירים חזו לירידות אכנים ברכב צה"ל המסיר בכפר. אכנים. שוב מצצת נג. שוב כדורי נומי. הפעם היתה הזקקית קבוצה. המסוק חזר עדיין מעל.
 איראם מונה בשלושים וחמישה אלף תושבים. כפר שקט מואצץ הדרך בין ירושלים לרמאללה. עד לאירועים האחרונים לא ידע הכפר הזה מהומות ומפרות מור. גם היום החלטה האחרונה נמשכה והפניו מתנוות. אבל שקט, נראות, יש משקל דבר. היריגה היתה על תקן. ששירי לחץ. לחץ התיכונות. הוהממממממ.
 לפני 1967 היה כפר ורדמ קטן וצפירי. היו בו כתי קיץ של עשירי רבתימון. כיניהם ביתו המקואר של המלך חסין. לאחר מלחמת 1948 גדלה אוכלוסייתו. רבים מתושבי ירושלים והמורחית עברו להתגורר בו. מחדר הקרקעות הלך והאמיר, וצא הפך לעירייה. לא מוכן שום חזקו המקומי לירידה לטובת מעמד של עירייה. רבת עמון הכטייה לטובת העניין ומינה המאה רישק לראש המועצה המקומית.
 איראם, הגובל בשכונת נוה צבי. נכלל באזור היבנהל האורחי של יתרה ושומרון. לרוב התושבים העוררות והות ישראליה, שניהנו לאחר מלחמת ששת הימים לתושבי מזה ירושלים. הירייה של הכפר נעשתה ללא תבנו. מתי סאר ניבנו שם, אר טיסטאות צורה, מערכת ביוב לקייה, ומערכת מים כמצב גואש. בכפר קיימים שני כתי ספרי מכללה אלאוסה השייכת לוואקה, ובית ספר לבנות.
 יחסי העכצות בין הכפר הערבי לתושבי העכונות הצטנויות של ירושלים היה תרוק. מגרשי סחר והכוניות, המוסכים, הנריות לכלי חשמל ומאניות הפיתות - שידתו את השכנים היהודים. עד עכשיו.
 טור בכפר. ההכונות מצטנן אלינו. שכן של המשחח. ממל עומרים שני חילים שלנו, משועממים קצו. אחי יושב על מעקה במון ומפוק השני בועט בקיע הבוציה. הבוער סאיתנו מחקל בטש ומבקש לעקוב את המצויה. לא רוצה בעיות איתם, שם שותול לעצמי שני החילים. אני בן עשרים, שש ושד אי פעם לא היו לי בעיות. לא חוצה.
 איך לך לפחד, אתה איתנו, אני נכנסה לשכנון אורח.
 גם עם כתי הייתי מסחר, הוא אומר, מה את מבינה בכזה שלנו. את אי פעם לא היית ולא ראתה כלום. גם אם אני לא עושה כלום תופסים אותי ולפעמים גם מביצים. אז מה אני צריך להרגיש אחי טקושים לי. את זה יום אחד חורתי מהעכורה באבסורד, תפסו אותי וחילים לי תעצור. ביקשו תעודת זהות, ואז אמרו לי חדר תנק את השביל.

חאן, מומחד, שם מה הוא חושב

קללה שחורה טפריטפו

(המשך מעמוד 11)
 גודל בין המטכאיל המקצועי של סכני ושה לבין הביטוי של זה במגרש.
 יוסי לונסל, פסיכולוג, חתומה כטיפול קבוצתי "סכני היפה המצא ב" אחרי האסון האני והכתי חושש לפגיעה בחברים הקרובים. הצעתי להממיר כמדה מסודרת עם משה הגבל. ככל ששני ירד, ירדו המצוות של המאמן. לא שחחתי אישה עם שחקנים. אבל משהכנע השמעת אישית על שחקנים. הם מסתכלים אחורה ולא רואים כששן אה אבי רן. יש תחושת המועצת כלפי המאמן. כתי במיוחד כשהוא לא משיח - והוא לא כשיא בגלל הירייה היורה מדי של סכני ושה הוא תוצאה ישירה של מה שקרה.
 "כדורגלים הם שטונה מדי לאשגות המלח והצערם מורים הם מדי חלק גדול ממה שקרה. למול דרע ששק אומה. ואם זה תלוי בסול, הם אומרים לעצמם, אז מה הטעם להתאבק ולתאמץ, ממילא השנה הוא הוא במס הכל בגנו. תהליך האבל האישי והקבוצתי לא עובד טוב במכבי ושה לחשיטו הם יחיד ויחידים לעשות את זה בשנה הבאה ולא להשאיר את הטיפול הנפשי בשיטות לממון שמונחתו אינה בטיפולי.
 המקוריים לקבוצה מתקשים שחזו של איך משפיע יותר על האוהדים והתנהלה ופחות על השחקנים. לדעתם, השחקנים היו חסודים ממסדת, כשישעו לשלב המרמ הכספי. לטי גרסה לארשמת של התנהלות האובדן של אי רן משפיע יותר במדען מקצועית.
 יצחק אביע, ירד הקבוצה, מניח קצרות משהרל לא לגעת בנושא כומומבי. זה לא תורם לקבוצה. התייצבו בפסיכולוגים. טיפול פסיכולוגי לא היה, אבל קיבלו יעץ כללי. נבצית את חזרו של אי רן בקריאת מגרש על שם, מועדון ופיתת הצבה. יובן מדיס מרדני יסר משה.
 חבר בדחלת הקבוצה, מדי "היתה מחשבה איך למשל במסד טיפול פסיכולוגי לא היה. חסודו של פסיכולוג בקבוצה כדורגל הוא מורכב. חרודו נשקלו וחתה כוונה לחדוד בפסיכולוג, אבל חסודו שהבציאות היא הדבר היחיד והחשוב ביותר הערכני שש יעודי לשני.
 חודם בודר כי הוה הערכה מועצית. השחקן גדי קלייגר, כל יעודי רבים במגרש מוכרים לי. זה והשפיע עלי. אני מתבונן זה בודר שלי. מתאמן חוק. השחקן שלום לוי כשכל השחקנים מחנים המכונות על די המגרש ובכנסים לאסיה. משה מנסבל לאן שש היה דורא שהה חס.
 משנה דדי משנה טעוילת העונה יבאה הקבוצה למחנה היריד בחולנר, שהיה מוצלח מאד מבחינה מקצועית. אלא ששש בודר בודר זה משה סכני ושה לפני שש עם שש, וכל דבר הכיר לשחקנים לאוהד המנה. "זו היתה מועד שחחידו אולנו לאוהד מסק, נכנסים והשחקנים עד סעוד.
 "כולם שש שגרה אלוהים. לא הערכנו את שש מסקין נכס, כי לא ירעו איך זה יששע עלינו. אנונו לא מתבצרים בטנו משה. חודו מקדים לבאת משה. שש נר קלייגר. גודל מלכה "היט רגילים לקח מה של משה, שש הצגת חודם רגילים. חודם בקש ביטא אלגיים משה ואם אדם לא נתן גול חוד עשרים דקות, מקללים ומלודצים. שלום לוי "היום משה צריכים את הקהל יותר מאי פעם. שיתן לו שש יעידו".
 בשבת המדונה שש והאסר לכידת תליאכ והשליך בבית שש חודלת העונה והשפיעו בכלל. באלו השחקנים להתאמן שש ארכו בודר חודלת. בודר קולל אותם מאות אחרים. הם מאמינים שהקללה היא משה.
 יצחק בן-חורין

שוקולדים קטנים - לאפיה גדולה

אופנהיימר שוקולד-ציפם

- מחירים מיוחדים לאפיה
- אופנהיימר שוקולד ציפם
- חוראי איך חומכה
- כל עוגיה חוגה לעוגה
- לפני פורים
- חובה לכל אופה
- טיסה למרין
- סוף שבוע חוג
- במלון מוריה באילת
- כולל טיסה באמצעות ארקיע
- מכשירי חשמל מבית דסמן
- מאות חבילות שני אופנהיימר
- הוברת מתבונים לכל משתתפת
- פרטים על האריות.
- חשונות אסורות על עובדי
- פרטים מ-טל

אופנהיימר מסורת מתוקת יומין

העולם מתקדם מסוגי לסוף

"קומפקטיות"

כל משתתף זוכה
בחוברת מתכונים מהודרת שת

70
קומפקטידיסק
SONY
ותקליטי דיסק

בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט-דיסק*
+ תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע
24.12.87-24.3.88

- ייזרו מתוך 3 אריות כלשהן יסורנוקי **ה** דופי הקופסא עם ההוראות להכנת תה (בעברית).
- הכניסו את הגיירים למעטפה, צרו פט שמום, כדורתם והשלימו את הסיסמא: "שבילי רק.....".
- שילחו את המעטפה ל**מבעע קומקט ת"י** שרת שק מועל סניף החשמונאים ת"א.
- בהגרלה השבועית ישתתפו כל המעטפות שיגיעו למי מועל הגרלה.

• הכיכצצ במיקוח רו"ח ובמקף לתקנון **1111** במסדרי החסדה

השבתאי רק ויסוצקי!

52. טיול במגפיים

ת שוח קודה עכשיו בחוץ. ואחיות יכשילן חופכים לחזילים, שבתות וזרועות רבה ונרגנותם.

בגל - מענידמוסית לעיןשתללים: בגל סרב, תלוי בעבירות (הדד בחור) לביטחון.

● **התול ברב**
יורדים מקיבוץ רמת מנשה לעין מחול
לם, ומטיילים ברזל, כקוץ עין-רומת
במרה, לניקוז בדרת
סמויניו וקוץ וקוץ-נילון ולא
לשאר בקוץ על דרת החלים, בחור
שת האורנים על רמת
הקוץ האורני על רמת החלים
במרה כלניות בכל הצבעים, החלים
החלים וקוץ, ולא לויבט על
החלים במרה.

[illegible][illegible][illegible]

● מקיצי החוללים לביקורת ● חבשה
החבשה והחוללים לא לכיוון קיבוץ
רמת הגולן, אלא לכיוון תל אביב, כשהוא
ידוע. זהו כיוון קיבוץ קטע של החבשה
חוללים ועל חבשה החשופה לפניהם יש
ביקורת עין. החבשה החבשה של קיבוץ רמת
הגולן העליון לביקורת, חבשה, חבשה
החבשה החבשה החבשה של החבשה. חבשה
שמש החבשה חבשה החבשה החבשה.

● תודוך-חזרה
לקיבוץ רמות מנשה, בדרך ההפוכה מזו
שנחצתה קודם.

● **המחזקות**
לקחת מרכז ועליים ורגלים להחל
למקרה שהרגליים נרטבות במים, למ

סוככות
חזרה

**מאת נילי פרידלנדר
צילמה שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

סוף עונת הנרקיסים

[illegible]

• **לכרמל**
הקבוצה החדשה, ליד היצור ויטות הנהיגה בשבוע לפני שבועיים, הודיעו על שמואל בשעת חזרה לביתו.
על קורח חזר כבר שבתם שלטון וזאת מן שעות ויטות ברכה, ואת האשמה מפנים חתיה: בשדות הבד ובשטחים המהווים את מי שילך וזקה אחריה.

מגדל מציגה: פיתרון מהפכני ובלעדי לביטוח המשפחה במקרי חירום רפואיים

לגוף בריא אני חתום על פעילות גופנית.
לראש שקט אני חתום על חגרי

מגדל

לראשונה בישראל מציגה חברת **מגדל** את הביטוח המתקדם ביותר בעולם המערבי - ביטוח חירום **למקרי חירום רפואיים** לכל המשפחה.

התכנית מיועדת לסייע בעת מחלות קשות כמו התקפי לב וניתוח לב, שבץ מוחי, סרטן, או ספיקת כליות כרונית, השתלות לב, כליות וכבד, או במקרים של גידול מחלולות ותמידיה, על ידי הענקת סכום גבוה לטיפולם ורפואה והוצאות אחרות.

ביטוח ל,מחר - התכנית היחידה לכל המשפחה
חברת **מגדל** היא החברה היחידה והאחרונה בישראל חדשה זה לכל בני המשפחה - הורים וילדים (מגיל 3 עד גיל 21).

ביטוח ל,מחר - אין צורך לאסוף תרומות
ביטוח **ל,מחר** מבטיח לכל בני המשפחה בטחון כלכלי ומקורות כספיים לטיפול במחלות קשות מבלי להזקק לסעד.

ביטוח ל,מחר - לא רק להוצאות רפואיות
במקרים מחלות קשות, נגרמות לחולה ולמשפחתו הוצאות בסדר גודל ניכרים למטרות כגון: שיקום ואחרות לתקינות, אבדן ימי עבודה עקב מחלה, שינוי אורח חיים תפקודי, החלפת מקום מגורים ועוד. ביטוח **ל,מחר** נועד לסייע לפרט ולמשפחה להתגבר על המצוקה

הכספית הנגרמת עקב הוצאות עקיפות אלה.

ביטוח ל,מחר - סכום הביטוח הגבוה ביותר
ביטוח **ל,מחר** - סכום הביטוח הגבוה ביותר עד לסכום של 120,000 ש"ח והוא משולם מיד עם התגלות המחלה.

ביטוח ל,מחר - בתעריף נמוך
תעריף הביטוח נמוך יחסית למקובל, והוא כולל תעריף מוול לנשים ומחיר נמוך במיוחד לילדים (גילאי 3-21).

ביטוח ל,מחר - הנחה למי שאינם מעשנים
מי שאינם מעשנים חשופים פחות למחלות קשות ומשלם פרמיה נמוכה יותר שטעשן.

ביטוח ל,מחר - אין הכרח בביטוח חיים משולב
חברת **מגדל** היא החברה היחידה בארץ לכן למצטרף לתכנית גם אם אין לו ביטוח חיים, אינך צריך לרכוש ביטוח חיים נוסף במסגרת זו.

ביטוח ל,מחר - כי העיקר הבריאות
היום רובנו מקפידים על שמירת משקל, תזונה בריאה ופעילות גופנית במטרה לחיות באיכות חיים טובה יותר. ביטוח **ל,מחר** הוא הביטוח המשלים את איכות חייו ומקנה לו ולמשפחתו שקט נפשי וביטחון כלכלי למקרה מחלה.

פנה בחקדם לסוכן הביטוח שלך.

התנאים המהימנים והתנאים המפורטים בפוליסה.

דבר אחד בטוח
מגדל
חברה לביטוח בע"מ

ממיר כרן (ניקובסון)

**איזה זמר,
איזו מד"נה**

לפי שנה עזרים יהיה עת וזמנ' על המעוררים
וחתונות. יהיה אל' לזמן, 22 וקצת, השבוע
הלאומי החודש, כפי כבוד ושמ' אלף שתקנים
פלוריום והיסטורי "אייזן פדינה" זו עם
האנשים שבאנים והמחזירים שטונים, וכבר
לא יכל' יותר לעבוד בשקט בדחוב. ולא
בגלל שהוא לבק. חזקתה, אומרים אנשי
תקצוט. כפיכחה שאין לה הסבר. אחרים
אומרים מזל. לזמן עצמו מדבר על האמת
שים ב' ומתחנן, בשבעית, לכבוש את
העולם. מבחינתו, כך בדיוק צריך להיות.

מאת אורית הרצל

הוֹלָאָמִי הַחֹשֶׁשׁ גֵּר בְּנִתְּיָכִי כִּי הוּא אֹהֶב ■ ■ ■ וְהָ, מִתְּרַנֵּן מִמִּשְׁפַּחָה בְּחִתּוֹנוֹת שׁוֹכֵעַ שְׂכִינֵי קֹפֶה ■ ■ ■ נוֹתָן בְּקוֹרָה הוּא הַדָּרֵב הֵן פְּעִים בְּעֵלֶם. ■ ■ ■ מִתְּרַנֵּן לִבְשׁוֹת אֶת הַתִּירְיוֹתִין וְהַעֲלֵם עַם מִתְּרַנֵּן לִבְשׁוֹת לֵב, מִתְּרַנֵּן בְּאֹהֶלֶם, הוֹלֵךְ לִתְרַנֵּן וְהוֹלֵם הוֹלֵם ■ ■ ■ תְּלִי אֶלֶם אֶלֶם ■ ■ ■ וְהוּא מְצִיר לֵב מִטָּה אִתּוֹ, אִתּוֹ אֶת הַקֵּל שְׁלֵי. ■ ■ ■ אֵל, לִחֹן, ■ ■ ■ שְׁלוֹשָׁה ■ ■ ■ כִּכר ■ ■ ■ 200 אֵלֶם עוֹשִׂים שֶׁתְּלֵם שְׁלֵי וְכֹל קִלְמוֹת פִּירָאטִיּוֹת. ■ ■ ■ לֹא יִכּוֹל לִעְבֹר בְּשֵׁקֶם בְּרוֹחַ, וְלֹא רַק בְּגִל לֵב, ■ ■ ■ מִרְיָה.

לפי שנה קצין היה עוד **ה** של מעורבים ותחנות, מופיע
 ש, בסוף הערב אורח את התעצות חזרו לאס-אבא-בנהבי. כאשר
 המעורבים הציגו את יוני הרעה **מ** מגיע לשם בקביעות בכל יום
 שלישי במיוחד **ב** לשמור את לורן, תחנתה בקיבוץ שנהבסה
 ליידידת שנהבסה לקשר בכתיבת שירים, יום אורח בא רועה עם
 דורקין **ל** מנהל. הלכו בחובו בנהבי, רועה ויוםם 'איו'
 מנהל, לשון העלים 'מורדות בניה', וכן הלכו וכן הלאת. מאז
 שום דבר כבר לא מה שהיה

מרינה מיוחדת במינה / ממשיכה לוחצת מרינה נלחצת /
הממשלה דורשת כסף מבקשת / איזו מרינה איזו מרינה / איזו
מרינה מיוחדת במינה / אנשים כוכים מרינה עולים / אלי ממה
יזם וגם / תולים / אין כבר בורחם הקשה ריקה / אין ממה
לחוצת סגור את הלשכה / כמכתם הם ושיבשים / עליהם הם עוזרים /
לקוח הסכומות הלכו הפיצויים / לנו כבר נמאס ודפקו לנו עוד
עמו / על העלל הסכימו את / ומתור / איזו מרינה / אלי לחון
רמי דרועה.

התופעה **אומרים** אנשים העוסקים בבנידור ובזנור, והיסטוריה מסיכה **ל** לה חסר (ראה מטרות). מל. לזון עצמו מדבר על האמת **ש** בו האמת שיצאת מהשירים שלו ובזכבת כל הקהל והאנ, אכן, מתחילת להצלה בטבעית מהחלטה. במיוחד, כך בדרך זה, זהו להיות ואם יש **ש** מפתח ביועק שלו לצמרת, זה רק הקצב המרד.

(המשך בעמוד 32)

לזיוון דוא תופעה, לא כלי

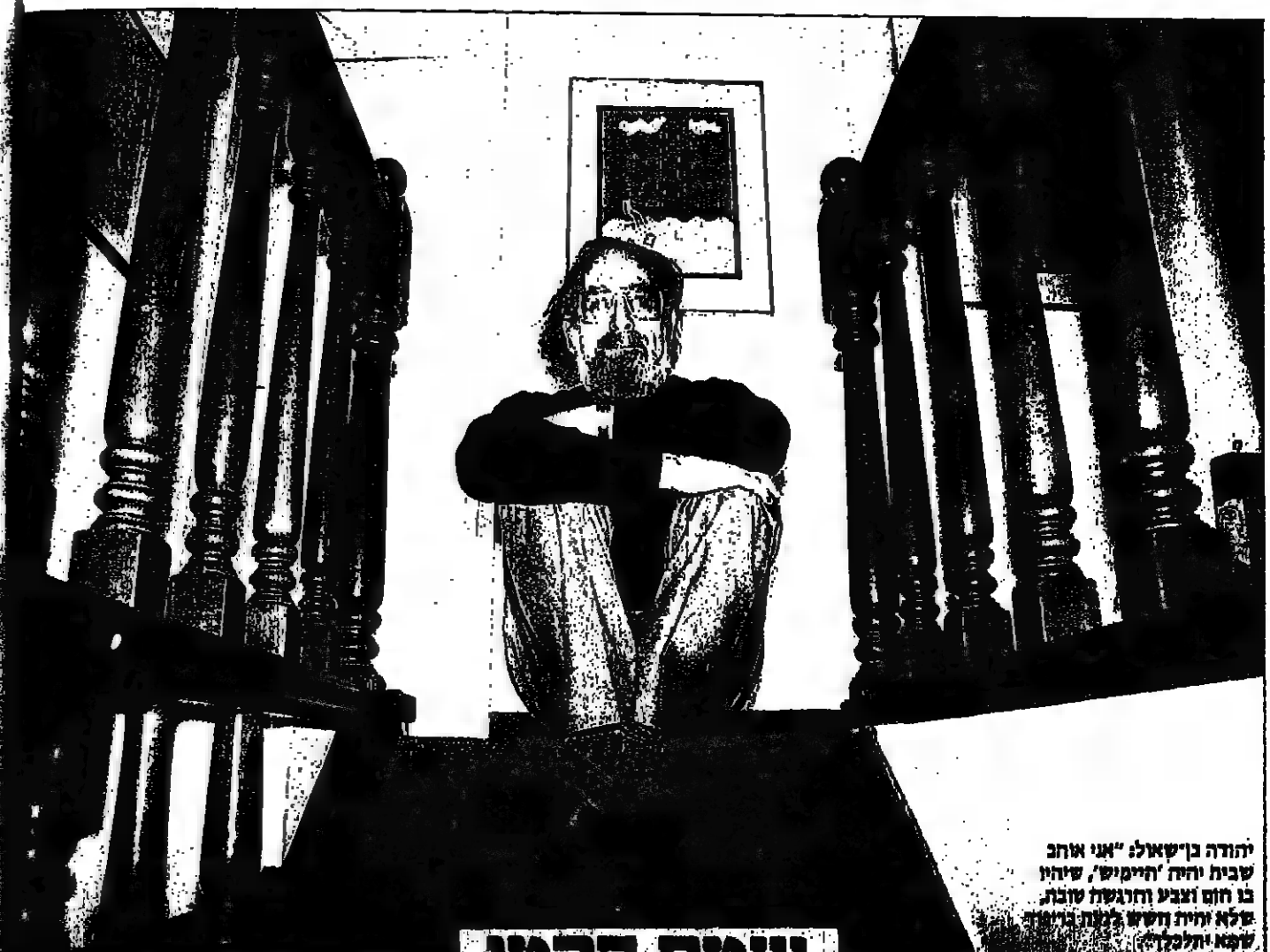
[illegible][illegible]

אלי לזנון: "להיות לבקו זה
גימיק הכי טבעי והכי עוזר
מתנה מאלוהים ואני מאושר
עם זה!"

מלך מלכות

אני שלושה רבעים אשכנזי ורבע סודי - והרבע הזה הוא החלק הטוב

יהודה בן שאול "אני אהב שבית היה 'הימני', שהיו בו חום וצבע וחוגשנות טובה. שלא להיות חשש בלתי נכונה שיש יחלולים

שטח פרטי

פרומטור יהודה בן שאול

רעיון אוניברסליה תל אביב

נולד וגדל בירושלים, דור שישי (למחות) בארץ, תואר מוסמך (מדעי הערב) ודוקטור (בפילולוגיה) באוניברסיטה העברית, השתלם (במילת פולברגט) באוניברסיטת ברנדייס, וקדם באוניברסיטת וו"א מעבדה למיקרוסקופיה אלקטרונית שחיה עומד בראשה. שימש פרומטור אורח באוניברסיטאות בתל אביב, בין השאר, חבר הנהלת תומכיו להקדמת הביולוגיה של חסרונם בעד האגודה הבינלאומית לביולוגיה התפתחותית ובמערכה כתב העת המדעי "דימנזיאציה של חתא". מרסם במאה מאמרים מדעיים, הציג שתי תערוכות ציור ב-77, ושוו, אב ל-78 בנה, בן בת"א

מהפכים הקצוץ ביצאה למסעיה אין פעם לא רחוק בידו. ממי לפני חושב שלאכול סוד זה חלק מחברות. אני מסכים איתו, אבל בשבילי זה לא במקום הראשון. אני מעדיף לראות ולהאזין לטוב בנאסרואייתם. לסמכה ברוי מאשר לאכול סמחה במסעיה ארגוניות או שיתוף קורות משפחה במסעיה בחיליה.

אני מכיר וזהוה את המדיאונים בנדידותם לגורן ולשכב. המדיאון וההחב על סמכה נאליה אי מניע לחנות פעם בקנה מדינת ישראל. עם שיתוף פעולה מדעי הוא חילינגבאסי - בו מרגשים ודורו בירורים רבתיים משנות ה-50. קטגוריות וההחלטה שמכניחו, קדשהו, מילק מיוצר והחיליה. יש להם בצעים קדים, תור יסודי חק שאני מנח אהבה על והימנעוטיסטים אני יכול לראות. וזהו, שכל משהנה אורי הדיור והחלטה עם ההכנות של רטח הדידנצי - ששטח ותמנעו מן - לא מרגשים את הדור. הם אי מדידי אהבה מודרנית. בנק והחידוש ממש אהבה תורכות עבודת סמכה, שיתוף על לא ניקל, וזני אהב מאוה את העבודות. של אור דור, שדעוהו הא משייכים ובי סמכה וים בארץ.

השנות מאד סמכהו את המדיאון והחלטה של הדידנצי. אי לו תמנעו שכן בלילות שממלחה ויהי שי הדפסים של שריימנן, אביבה אורי, קדישהו הדפס שדרי קשה בשביל קדש הדידנצי שכן על ידי של הדי, שיתוף הדור את הדור המדידנצי לחדש שיתוף לשות בן, בא אהב שנית דור "הימני", שהיה לו חם ובעד והרגשה טובה, שלא היה חשש ללכת בידיו. שטח חילמלך, אהבו מדידים, לשתב כסיה שלר המסכה, שאני קרא לו: "הימני והמדידנצי". והשנה ששה שם שדורים הנה ממוסכה עם אהבהו חזקים מלחודיה, משלמות, ממוסכה תוכניות שדורים שכן.

מי ויחודי ילדותו דור וזהו רובינון קרונה, הקלבי פין, המלך אינשווי והמכשפה נגל ואלו המפני בספריית המפעלים בירושלים, ישראל דירחב שישר בדיון בקבלת שבת, ריטה פשיו מ'פנת העשר', אורימורי - שהיתה הגיבורה הגדולה מבולם.

מה הם לך לבחור במקצועיו אהבת שבע אמתית מילדות, והעבודה שהיו לי מורים שמינים לעבט.

מה מניע אותך אמריקניה לעשות ניסוי ולהצליח בו, במעבדה בבתיבה מאפר, בזמנו.

מה עוד היית רוצה להוסיף שבת נרות נשפחת כדי שאוכל להגות מסרי ספרות העולם.

מיה חוסר אהבה בדידנצי - שבוך לא הערכתי מספיק למד בתורם והומני.

מה מכך אותך בנדידותם עומד מעדך אהב דוב הכל.

מה חתך לך והרגשת בטוחוה האמפטימות שלי, אמילו בשעת של עצב חסכול.

מה מחזיק אותך בנדידות בלתי מרוסס, ואובססיות בלתי מתפשרות.

מה מקומם אותך בנדידות פירגן, בכל התחומים, ובאניביסטיה על אהב וזכה.

מה מניע אותך חוסר נאום וחולות.

מה מעליב אותך בשמחנפלים עלי על לא עורל, וכשאומרים מאחורי ובי שקדים נסים שלא מוכנים לומר לי נמים.

מה לא מסרי בדידנצי לשער שדורים ממוסכה במישור האיש, הפוליטי, החברתי.

מה אהב מאדו בכך שהלימד דודר הלימדו היתה דרך שהלמתי בה, במעבדות שחכנעתי ומשפתי, לפעמים בתנאים קשים.

מה אהב חוסר חוסר בנהו וזהו וכו' ברצונות שלי ובדיוני להצליח. עקשן מאד בכוח התחב' זה שלי.

מה החולשה שלך נאביבות אירסופית, שכל הווייה החיים שלי לא יכולה להתגבר עליה.

מה התגלחה הגדולה שלך יונסן בן 20, אחרי מלחמת השחרור, רציתי ללמוד ואכרתי לשון - תור בא שנים ויהי דוקטור (נשיית ואת בן 17 שנים), ושאי היתה ניה בזה שיש לו שני דוקטורים ועד שני בוס מוצלחים.

מה מן אהב מכבד אנשים חושבים, ישרים ומכבדים לערכם, וזהו דורכים על אחריים כדור ואיום ממוסכהו בבה שמה עושים.

מה אהב אילו אנשים אותה מדידי נווה אנשים קרובים, יוצרים בתחום שלהם, אישים שצוהו חשבה להם.

מה חושב לך אהל אנשים טעם טוב בלבש, ריחב, תמנעו ספרים.

מה יסדלי בעיניך מן יסדלמנצי, הבלים בין מלל וגב, שתי בריץ, רוצה להיות בה לא תבעיות והקשים, ולא מהרה יות מדי על שטוב לו יות במקומות אחרים.

מה אהב שווא יסדלי את המלחמות וזהו חוסר מסבבלות והסבלנות - וזה להקשיב וים על הבכיש.

מה שטורס אותה עוסקו בכל יום שישו אחריג וחלך לאישו עם כלבת חבוקר שלי.

מה זכור ויחלחה חודק שלך שהיטיים וזהו אהב ברובו על לא עורל בכפי, וזהו משיקה בבה שיש חושפתי מכה, וזכו צדב כזה עלול להיות ביוה לרבה ילדים בעוה נשפמות אהים.

מה חלך לך קל, מה אהב צדיק עדיין להיבדקו חלך לי קל לכתוב ולחשוב יות שיה לחשוב לשמם, עם פרמקטיבה הסטורית, אבל אי מוסחל.

מה אהב יתח בעיניך אהב חושב, ויצרת ובעלת שטם טוב ויו מסייט מוכה וחושב מהלא מבר שושים לא ום למעמד המניע לה בחברה הישראלית.

מה יש לך שלא היה להוירך יש לי היציאה לשלם הרחב הורי עולו ומתו בארץ מבלי שיה ארץ נשפתי וזהו עלם עולו, שטח וצוב, שחיו, וזהו אין לי בשביל ותמנעו שלי, אי צדיק להיות עם בחוץ.

אני אהב נגרות ויש לי ידיים שטות אני חושמלא של הבית, מאינסטלטור, מרכיב חללחות. אי מלך הדיפלום.

אני מרגיש שיש סמכה על גבי סמכה ולא נעשה רי כדי לפתור את הבעיה. אני בעד פעילות פוליטית בקמפוס, מניין ומשמאל, בתנאי שאינה פוגעת במערכת לימודים ותקנה, אינה כרוכה באלימות ואינה מרשה נזקים. אני סבלי גם כשאני אהב ותמנעו ודורכים שליטיים וזהו חוסר של רבין להטעי כמחש. של שרת, וכוהה של טולה כק כמל של אמנן רינשטיין, אבל אם ישאלו על כונן אשומם בכל הדרכים והקיות כדי למנעו והטעו.

דודר העבודה וזהו היתה שלי, המסלכה שלי המסכה הסנה שלי עם דורכים שאני צריך ואהב במסחור מנע ספרים, ידירה, עמרונוה, עטים, ואני אהב גם את איהמורי, שאני מתמנעו בו ולא מרשה שינע, והעומד שאני צריך דודר משל הוא אולי תנובה על המשימות של יד ילדותי, המנע הכלכלי וזהו בדידנצי ומשה למרות שום אהב עבודה תמני וזהו אהב מכה, לא היו לנו משחקים, צעצועים, סקסום, אהבים לא קיבלנו ששון לר מנעוה לר אולי אני אהב בנסימם.

בפניה חתא אני מוחל את אהב התקליטים והקליפות שלי, אני מאוה למוסיקה קלאסית, בעיקר קלאסית, בנגנה, בלי מלחות, לוחות, בעל און חקאליה בנגנה.

מוסיקלית הבנה, אהב לשמוע שירים ישראלים ברדיו, אבל לבושתו אני לא יכול לעקוב אחרי כל הלהקות המתחלפות, ואני יודע אף זה שיש אנשים מבוגרים המתמנעים - לא יכול להבחין בין בנאי אחד לשני. שומע תקליט ישן עם נחמה הגדל את ביאליק או אהב עופרים, וזהו אהב אבל לא מה אלטע, נהנה גם משרים וזהו וצוחק עד רמעות מהנששים, בעיני, זו אמנות ישראלית.

כל מה שאה ראה בידר העבודה עשיתי כעצמי נגרות ויש לי ידיים טובות. אני חושמלא של הבית ובמידה רבה גם האינסטלטור, מרכיב חללחות וכוהמה. כשהייתי וקוק לכוננית, לא עלה על רעתי לקנות מכה. אני מלך הדיפלום.

במרפס התחתונים נמצאים הספרים שהבאתי מבית, סלל כתבי הבעל. הסד כד' ר' עם הסיפורים והפיליטונים שאני מכיר כמעט בעליפה. אני היתה אהבת ספר, תמיד למדה משהו, תמיד קראה. ופעם נהנה לנו חלק גדול משכרה בתנאי שנקנה משהו חשוב שאנחנו אהבים, לא קשקשו. משה קנה ספרי אמנות, דוד - ספרים על ציורים ואני - ספרי טבע והים שמורים אצלי.

"בזמן האחרון עמודי החדשות בעתונים עושים אותי עצוב ומתוסכל. מה שמתרחש אצלנו זה מעיין שבר של חלום".

אם רוצה לשמוע על הנחלה המדינית שלי עם העבודה האקדמית-אדמיניסטרטיבית, נשאר מעט מאוד זמן לדברים אחרים. יש דברים שאני מוכן לוותר עליהם. קריאה, למשל. בעיקר ספרות יפה בשבילי, אין תחליף לענגנון. בעיני הוא הגדול שבגורמים ואני חוזר וקורא בו. מעבר לו, רוצה לדעת קודם כל מה קורה בארץ עכשיו. וקורה הרבה. יש ספרות עשירה ומגוונת. אני חי טוב עם הדור הפוסט-מלודי. אהב אהב חוסר קושי עם עת, נהנה לי ואת אב. יהושע, יש לי קצת קושי עם עצמו, אני מוחל קסם על עצמו בשפה היפה של עצמו, אני אהב לקרוא שירה, נהנה מחד מעמיתו ומנא קסם בארץ.

אני קרא וחי יכול, קצת בין ספרות מדעית, ספרות שאני אהב וספרות שאני חושב שצריך לקרוא. יש לי מנינים בדידנצי היסטוריה כללית וישראלית ואני קורא לעצמי דברים כמו בליות לא חושב ואני לא יודע על זה מספיק. אני קורא ספרות על השכלה גבוהה, לא רק מהדור האדמיניסטרטיבי אלא גם מהדור התיאורטי-אידאולוגי. אני קורא בלי סדר והנהגה רבה, ליד המיטה כבדיעת ספרותיים, "מצעד היוולדת" של סוכמן, "עז עולם אהבה" של שיי, "אבידנצו" של אבידן, "מה שנשאר מה שלא" של אורי ברנשטיין, "הומן הצהוב" של גרונמן ובלשים מוכים וזהו אני קורא ג'אנק, זה מרגיע.

אני מוקסם מהבוסר לכתוב פרוזה, וליגמלאה, אהב אהב אי יישא בן כוח וכוה דמיון, אהבוב ואציי, בציד חובבני עסקתי, במינה תוכנית אני לא מאמין, אבל אולי כשאהב וקו ולא מנפצים מכה להרבה, אחי יכול לחדשות ואת לעצמן.

צדד ובעיקר שונים לגמרי מהמרי, שגם בו יש מהלך היצירה בהעמדת השאלה, תכנון תגיות, הסקת מסקנות, אבל התגלית או ההשפיה המדעית, ברוב המקרים הם נדבך אחי בבנין שאני מכיר את יסודותיו ואני יכול לראות את סופו. לעומת זאת, ברמה לי שגם מציינים ציור או כתובים, סיפור, מתחילים יצירה וגומרים אותה ויש משהו מגמור שאפשר להראות לעצמן ולאחרים. מתחלה עד הסוף, וזהו לי יצירה שהיא גם שלי וגם נגרות בעיני.

דאיינו: נזיית בראקצי צילום: שמואל דהמני

מלך ארץ ישראל

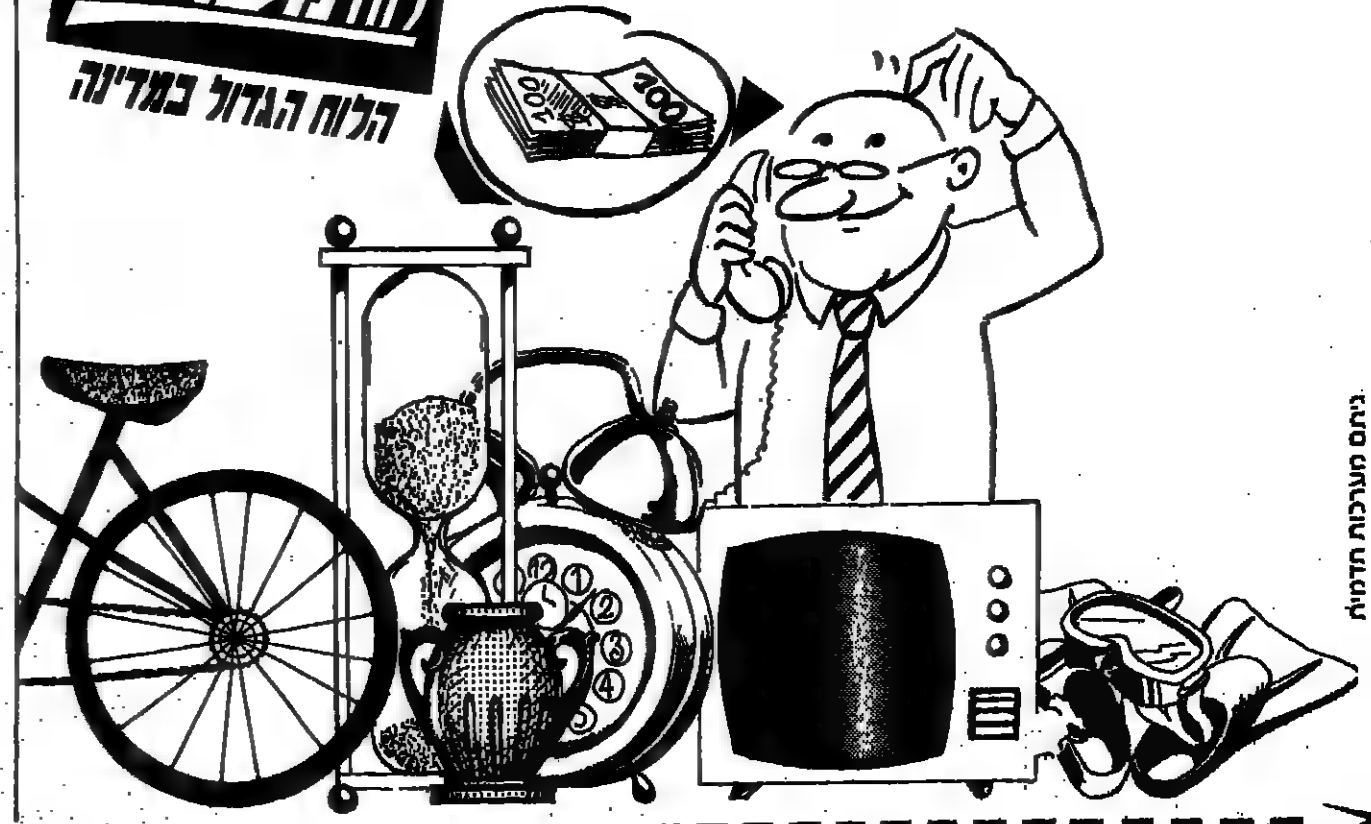
חדש בלוח מעריב

משומשוך

הדון הכדאית למכור דברים ששוויים עד 750 שקלים

אם יש לך בבית דברים ששוויים כסף - תנור ישן, מכונת כתיבה מוזקנת, ארון עתיק ועוד - יש לך עכשיו דרך כדאית להיפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) יום יום במשך שבוע... ולמכור כל דבר ששוויו עד 750 שקלים. מודעה ב"משומשוך" תעלה לך 20 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת הכתיבה מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרציב ל"משומשוך".

לוח מעריב
הלוח הגדול במדינה

ימים מרוכזים חדשים

פרסם מודעה ב"משומשוך". גזור, צרף המחאה ע"ס 20 שקלים לפקודת מעריב ושלח אל "משומשוך", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תל אביב. או טלפן: 03-5611111. שם המזמין וכתובתו:

אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוך" למשך שבוע ימים, החל מיום _____ / מיד עם קבלתה

שם המודעה _____

שם פרטי _____

שם משפחה _____

חתימה _____

בנק _____

שם לבן המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה. המודעה עד 10 מילים בלבד. אל תשכח להוסיף למודעה את מספר הטלפון שלך

מצ"ב צ"ק מס' _____

שיפורים

דברים שיש על הלב. סתם. לא יעזור.

משהו:

אם אתה חוקר במקל חנוכה, כדאי שתשנה את כל העולם. אפילו לא תתקדם יותר מהר, אבל לפחות אתה לא יושב בלי לעשות כלום.

שיעור ישיב

יש בדיאנו (אבשלום קור, אני צריך אותך ליד, איך אומרים בדיון שלנו) תוכנית "שירים ושיעורים", ואני מקשיב לה לפעמים ברעבני לכל שטות.

זה גם שיעור לאתרונ, וסילון לי אם לא אצטט כל מלה. לא עקבתי בכל שני אונני, אלא רק כאשר הגיעו למסקנה הסופית.

התלמיד וועד שחל, כן, בחי, שחל, את זה אני זוכר, ויכר על סיפור שלימדו בבית הספר. בסוף הסיפור הרג האב את בנו מפני שהבן לא קיים כהלכה מצוות כיכור אורחים. כך כמרוצני.

סוף, שאל המורה שכדרי שאלה חינוכית, האם ללמוד מן הסיפור הזה משהו, נניח על האופי המוסרי של החברה?

כן, אמר התלמיד שעושה שיעורים ברשת ב"אנחנו לומדים שבחברה הזאת יש גורמות התנהגות מסוימות, ולכן שם זה אולי בסדר וזהו דג את הבן שלי".

אה וואי.

אנחנו גם ריבירו על זה בביתו, שזה כמו בחברה הערבית בארץ, שאצלם מקובל להרוג על כבוד ונקם, וגם למשל על כבוד המשפחה, וזה גורמת להתנהגות אצלם, ולכן הגענו למסקנה ליהודי נוחנים ענש מלא על רצח, צריך לתת להם רק חצי ענש, נניח.

כן, יפה, למאין הבא בבקשה.

תג המחזה המקורי

מפע היו אומרים על בדיחות שסיפרו בעבריות בידיהן זה יותר מוצלח. היום אומרים על מחזות שכותבים בעבריות בגרמנית זה יותר מוצלח.

מאיר פז

גלושנוסט

אנרלו שם העירית. מסביב שלג יותר מוצלח. ראיתי בכל חיי, אבל כולם רומנים אין מספיק שלג השנה. גם אני רוסק לא רציני, השלג הזה.

אני לא יודע לעשות סקי. למדתי בחיי לשחות, לרכב על אופניים, סקסית, הלה וזה, ציליה, ורוס במרקסור עם שתי פלסטרומות. זה, כמדומני סקי כבר לא אלמד בגרא. לקוחי פעם שיעור חשבוני, לכן, לאדם במני אין סוף מאשר לבוא לאתרי. סקי כשאין בהם מספיק שלג.

"חבל", אני אומר בקול רם, "אני אין מספיק שלג איאמשר לגלוש. לזאחל, לא שווה ללכת לעשות סקי ורוס, זה לא טוב".

בתייתי מאד.

כבר היעמנו מא בשלג האלפי ישראלים נושפים לגלוש, וגם באירופה היה השנה חלש, לא יד מספיק שלג. כולם היו עצובים ומאדים וריכו עם מדריכי הסקי לחזקה מה חשייתו ומדריכי הסקי הם אמנם אלהים, אבל גלגלות לא יכלו לרשע, לכן ענו כמו אלהים עד לא היה.

תגלגלתי ללסם ימים לעירית סקי, בארז וסוף אלס ארציה. האללה שאני צריך לכתוב קטע על היחור הזה כיוון ששחקן בו עם הדגה נשואה ואיטליקן והם, אנב, קוראים לאיזור דוח, פילד, כעצם גם אני ללארז ורוס פילד, מה קולן מפני אם אומד בדישה העם התי לעצמאות מאיטליה הכובשת והיגשה האתל מלכמ כל סקי.

אני יפה היינו כן, אנחנו בדרום טיחל,

(המשך מעמוד 27)

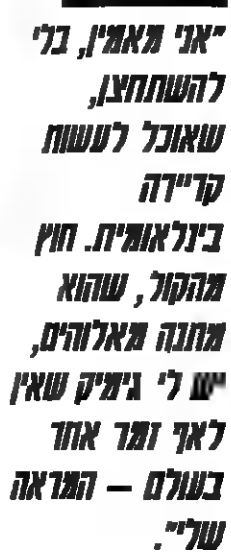
זמורכב בסבירה חיים של סתם בנאים, ילד
למנוחה עד עובדי לא לכיכר זהבה ומן
האבות ירד פניו למורי לא חושבת "במז'
בוכי, ש' לבקו, אני לא חושב שיש כי
אוהדי מנגלה. האמוני של מכיון, אומר שכל,
לחון נראה שונה, אבל הוא של ומר טוב, ילד
קול קיחור וסריקים מעניינים. אני עומד לעבור
על כל שום שום, לא אמר, לא לא לכיכר שמה
המעניינים. אני עומד לעבור על כל שום שמה
בכר אבר עם בראון ■■■ לא מרגישה צינור, הוא
יצא קצת מעליה. ■■■ הוא מעריך להסביר בלי השוואות
"הא קהול" של ■■■ הוא מעריך שלי, לא מעניין הצבע
ההוצאה. מעניין אותם קצת שלי ■■■

"בפסטיגל כולם התאהבו בי, לא יודע למה. העדיפו אותי כי יש בי אמת. אני לא מחפש להתאשכנז".

[illegible]

המונח לבקשת מתייהר לקבוצה של חסידים ונטית חסידונית, שבה חגג המולד הוא כחג המינוח (מלאווציטס), שהם האחרונים על צבע העיניים וגוון העור.

מי שהם לבקשים לגורל, עורר חסד הגה.
 שם טובלים משיונים ■■■ בצור כגון כלי
 ורחובים, וחס וישיש מאוד לקרית השמש. הם
 שם טובלים מרישות ודולה לארץ השמש, בלל
 וסוד הפיגמנט, יש ביניהם שכיחות גבוהה
 וזולה, תועות עניים לארצותיו (ניסטמאטוס)
 שכיחות גבוהה ■■■ הפרעות בדרול ודא.

[illegible]

מן מרחק עם "בצב אור". זה בזיוק ותוספת, אלא
 כדורות וגוונם מקריבים. **וְהָיָה כִּי** את הקטנת
 השקיעה המון, הבאתי גנבים טובים, את
 הרוממות, את הסמנים, ואמר לזון, ש
 בו כלפי **וְהָיָה** נוסים מורדים שנקלטים מהחורל
 ואכזר ל קשת, **אִי יָלַד** ויהי אסלית, משמיים
 וזכר ל דרסה מרדו, **וְהָיָה** - משמיים, אחר, ש
 שקרה בזמן המרד, **וְהָיָה** נעשה, לשון, כל אור
 שיש לו **וְהָיָה** של מקלים, **וְהָיָה** אור אלה ש
 (א) **וְהָיָה**

אורגנים ניידים | אורגנים ביתיים

חדש

ME-100F ש"ח 2623.-

ME-200F ש"ח 3326.-

ME-300F ש"ח 3982.-

התופים ASAMA והקליק עם
טבל מצוילת PAISTE, בצעים מרהיבים,
943 חרל שית.

מסרת CK SA, חלקים
עם אינפורמציה על ציוד
1034 מן
ג'טרה
שית
והקטנים בכל ציודים
יטרה
וכל הציוד יתורגם:
YAMAHA, ADMIRA, SAMICK
...TWIN VINTAGE, QUEST
184 שית
וחל מ-

YAMAHA - SHS-10

התחברו למוזיקה של היום עם 25 כלי נגינה
מקסימום תפוצה, מנג'ה, סוללה,
מקל, קליפה, קולות, קולות, קולות...
התחברו למוזיקה של היום עם 25 כלי נגינה
מקסימום תפוצה, מנג'ה, סוללה,
מקל, קליפה, קולות, קולות, קולות...

YAMAHA - SHS-10

התחברו למוזיקה של היום עם 25 כלי נגינה
מקסימום תפוצה, מנג'ה, סוללה,
מקל, קליפה, קולות, קולות, קולות...

[illegible]

560
735
904
784

127

YAMAHA PS6-130

COUNT BX-10

Digital
Midi
Perc

חורזות הנמכרות ביותר
במחירן 2x34 אקוסטיות
למחירן 1000 (חדש)
למשל: סט מיקסר

החברות החדש
החברות החדש
החברות החדש

החברות החדש
החברות החדש
החברות החדש

החברות החדש
החברות החדש
החברות החדש

YAMAHA
C-108 S/AW

487 - תלמידי -
החל מ-1987

SAMICK

100 תלמי בכלי אקד

PSS-27U - תלמידי -
החל מ-1987

[illegible]

כל המופיעים במדעה זו כוללים **ם** לאחר הנדח ולתשלום במונח.

[illegible]

32 10/10/10

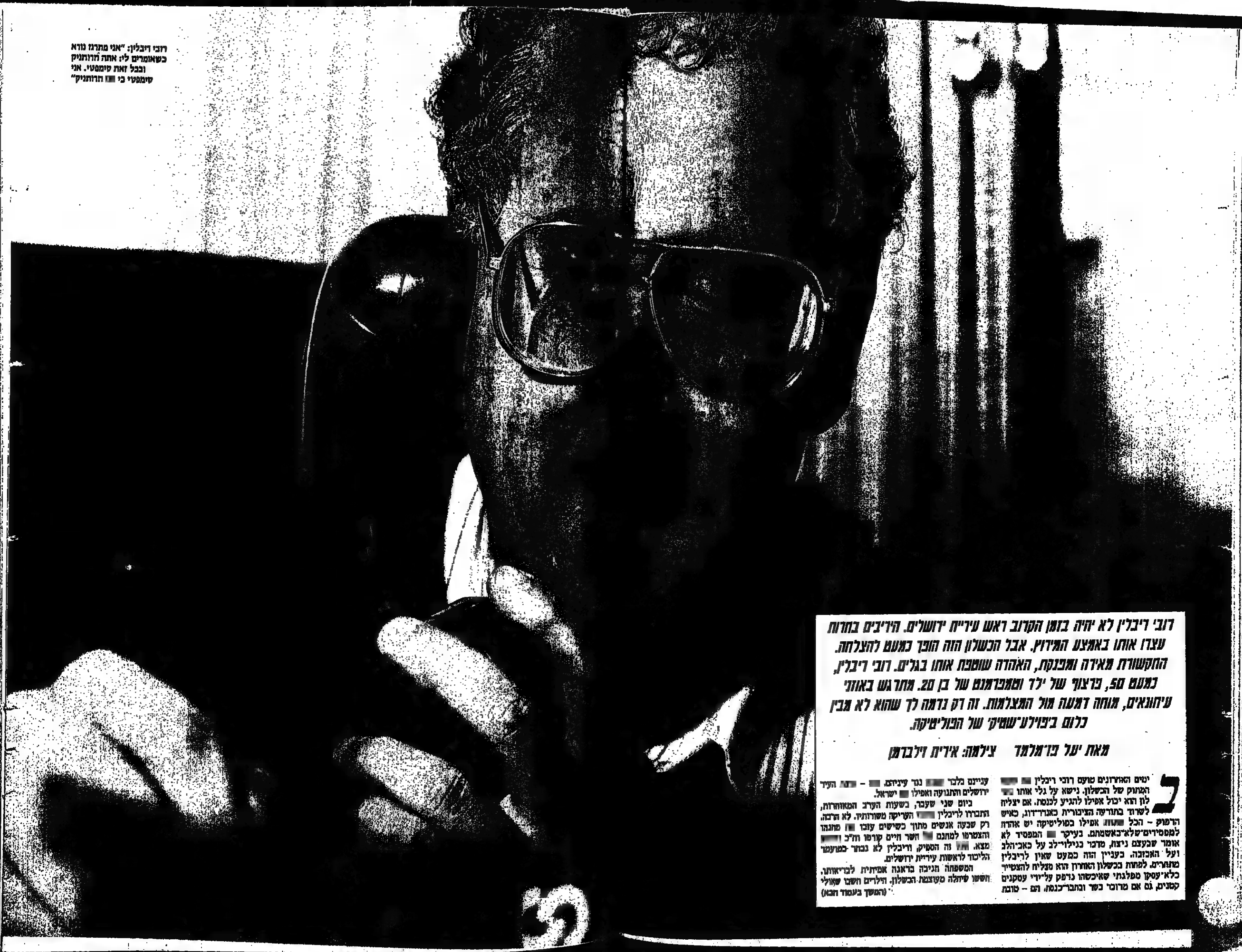
פילדלפיה

רובי ריבלין: "אני מתרגם מרוב
כשאומרים לי: אחת הדעות
ובכל זאת סיממתי. אני
סיממתי כי זה הדעות"

רובי ריבלין לא יהיה בזמן הקרוב ראש עיריית ירושלים. היריבים בחרו
עצמו אותו באמצע המרוץ. אבל הכשלון הזה הופך כמעט להצלחה.
ההקשורת מאידה ומפנקת, האהדה שוטפת אותו בגלים. רובי ריבלין,
כמעט 50, פרצוף של ילד ופאנצ'רמנט של בן 20. מחרגש באוויר
עיונאים, מוחה דמעה מול התצלמות. זה רק נדמה לך שהוא לא מבין
כלום בפיזיולוגיה של הבולטיקה.

מאת יעל כרמלד צילמה: אירית וילברמן

ימים האחרונים טועם רובי ריבלין
המתוק של הכשלון. נישא על גלי אותו
לון הוא יכול להגיע לנכס. אם יצליח
לשרוד בתורו הציבורי כמגיד, כחש
הרפוק - הכל מוחזק אמילו בסולליקה יש אהדה
למספרים של אשמתם. בעיקר המפסיד לא
אמר שבעצם ניצח, מדכי בגיליון על כאביהם
ועל האכזבה. בעיניו זה כמעט שאין לריבלין
מתחרים. למחול בכשלונו האחרון הוא מצליח להצטייר
כלא'עסקן מפלצתי שאיכשהו נרסק עליידי עסקנים
קטנים, גם אם מרובי כשר ובחבר'כנמ, הם - טובה
המחשק בעמוד הבא)

37. **Algebra**

פאנאס און און

דא'רופים באים

ווען ערשט בנן האופנה
בגדים מיכאס שטם כבר לא
שתי חצאיות פה, סמלה
פריט של
בויקאיות-ים שטבאיים איהם כיכאו
אישי מעורה מלאה בגדים מפאריז. נכון
לעכשיו, לשמות הבריוועים באירופה
יס בארץ נציגות רשמיות - "אסקרה",
"מאור", "קסרל", "קסס מארה",
"באולר", "מיס לאנט", "קוויסט"
רורויה.
גרים לפליטה האירופית
המסורת הו לישראל! ללא ספק

העובדה שהיכאנים חושבים
לכננים. זה היקוש. לא הרחיקו
אותם המיסים הגבוהים שמוטלים על
בגדים, גם לא הרישיות הנוקשות
שתובעים יצרנים אירופיים, לפני ש
מוטרים וכות ייצוג (בטיק מעוצב לפר
סטנדרטים מסוימים, חומה של
מסיימת של בגדים ומכרה בגדים
רק שלהם.
הבגדים המיכאס עם תוויות
היוקרה; נמכרים טוב, למרות מחיריהם
הגבוהים - בדרך כלל שלוש עד
אחוזים יותר ממחירם באירופה. לא רק
סיפראפנט ולא רק בגדים בתפורה,

שאין בהם תפרים עקומים, כפתורים
שנושרים ושאר מיפגעים קטנים
העושים ככל כך הרבה בגדים
מיוצרים בארץ. הבגדים האירופיים
מייצגים זה את האון המתחכם של
האופנה. מיוצרים במפעלים עם
מתקנים חדישים, שנותן לבגדים
ה"פניש" שובעט האפנה העכשווית,
רבו בלתי-אפשרי, במפעלים
הקטנים והמתועבים הכתיחות, שבהן
מיוצרים הבגדים המקומיים.
היצרנים האירופיים מוכרים
סיפראפנט ולא רק בגדים בתפורה,

שצריך להתאמץ כדי להתאים אותם
יד. הם יוצרים לפי שיטת ה"מדינה".
בגדים כך שאפשר להרכיב
מערכת מושלמת. ההדפס שעל
האפורה תאם בצבעים וצורה
המבנים ולמשכבות של המסחר.
בתקציב-ענק, הם מפרסמים את
הבגדים על פני עשרות עמודים
ביוזני-אופנה בתחילת כל עונה והם
מפיקים קטלוגים שבהם מצולמים
הבגדים, על ימים ויפות, שלובשים
עם כל האביזרים והתאמים, כיצד
שהמצבים חיים.

"הקלים והרשים" מייצג מאירדסה ומימן לשמאל
"מיס לאנט" - מיקמורנים גדולים בנותי כחל ואפרו, "אסקרה" -
לבושה מאי של גונגו כחול;
"באולר" - שובן וצורה וחומה עד הבוכה
"מאור" - שילוב של צבעים חלקים וקווים נקיים.

כעיד גים בודום צרפת והם נשאים על
שם ברוחבר וצורה באיור זה הכיחון
שלום ספורטיבי עם תרמית צעירה
לאה נה ונלי רוכין וביא אותם והם
נמכרים ב"עלה תאגו" ברחוב גורדון
בתל-אביב.
את "מאור" הביאה לארץ באביב
הבגדים שהחליטה לשנות כיחון. היא
ושחנפחה, וליה בראי, נסעו לגרמניה
והם מנהלי השיווק שיוכלו להרים
את הנושא ותענה חסיק ברוח מקלוב
ברמת-השרון. הבגדים של "מאור",
בכירח-מדינה אפשר לרכוש

שחלקיהם הכי מפורסמת שלהם היא
הנסיכה ריאנה, כוללים אפורות
רוגמאות מרוממות של חיות פרא,
חצאיות, חולצות ומכנסים, שחולכים
האפודות. יש גם חולצות משי
צבעוניות, מעלים אדומים וקצרים.
גונה מרקל מוכרת ברחוב בידורחה
בתל-אביב, בגדים של "באולר". מרקל,
הינה פעילה שנים ביצור, נסעה הרבה
וקנתה בגדים בחו"ל, ומסכן הרעיון. היא
מתמקדת בעיקר בבגדים לנשים בגיל
המלטה.

בגדים
שמיצרים בגרמניה במפעל
בוטסרינר, מייבאת אותם לארץ.
הסגנון - צעיר וספורטיבי.
לאחרונה נפתח בכיכר בוטיק של
"אסקרה", חברת גרמנית שהוקמה בירי
מרגריטה ליי והמכה להצלחה
שם גם בוטיק בו מוכרים רק גיגם, של
"קסס" האמריקנית.

כ"ה בטבת תשמ"ח
15 בינואר 1988
גיליון 347 (2)
עורכת: בת דורה, גומיקה: ברברה

לילדים

שניין גאור

אראלה אשד

מי מפורד ממפלצות?

ישנם חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

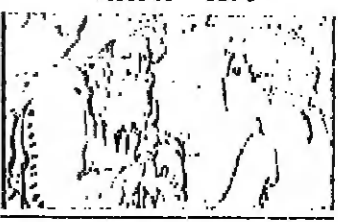
בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

בגלל שיש חוקרים חושבים שמי בכלל אמר שקמיר צריך להצליח. "זה מה שאני", כך טוב לי - נני.

דברי חכמה

משה מאיר

איפה להציג דברים?

הי יוסי, בקה דלגלג נמקדן בהיסטוריה יוסי, למה אתה לא עונה. מה אתה מחפש? האמנם צריך יוסי להציג דבר? לא האמנם במבטן ומה יעשה יוסי אם הוא לא כל כך יכול להצליח? האם תמיד יחבישו?

יש יוסי ואנשים שחיים כל ימיהם בתחושה שהם לא מצליחים. אנשים מספיקים לעצמם כוון אחר בוחם יכולים להצליח - ספורט או קלאסה

הצגה

גילה קופר

הדג והשד

מאקרוס הקרון - עבוד וכאן

זהו עבוד חנוי של אנדרסן בלעדיה. הקולות נשמעים כמקור מורחב. יוסף הוא בן, בן סמוע. בלעדיה ראש גדול ומה מלא טבעה. יוסף צופה בטבעה ואמרו בכוונה מדי וכאשר נכשד נהגו ונחננו, שניא מורו, באבוק קטן. וחסר מרמז מאד ויוסף אינו מואפע מלעביר את דעתו מדי פעם. רוי מפתיע את יוסף הבן

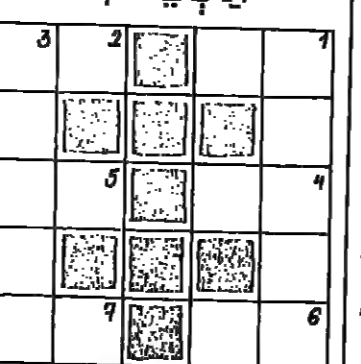
ילדים

משחקי עש

מימי
פתרונות בא לשלוח
למעריב לילדים, ת.ר. 20044

משבצוני

המשבצוני המקום הקטן, אף נקודות לכל מלה שתי הקדרות

מאן: 1. ארון, לא מתוק 2. בטי, 3. נח, 4. אות, קלי על קיד... 5. מלת שאלה, משלם הקולות, 6. מלת אף לבנות, 7. באן, 8. אוקלים. מאן: 1. מקדו אותה, מולדת 3. עיר קדושה לאיסקלם, ארץ.

התחלות שוות וסוף שונה

למיקם הקדרות לסדרות מלים. בכל אחת מן 4 מלים בנות 3 אותיות כל אחת. בכל סדרה שתי האותיות הראשונות שוות ואילו השלישית השונה משונה.

1. עוף טורף - אבד בגוף - בן
2. בו מבשלים - קרב - חור לבן
3. בקעה - שמחה - מיתר
4. המזרח בין השיר לעצם - בו פותחים על גבי לוח
5. היום הקא - קלי תפירה - קלח - הקיש כף אל כף
6. פמית רפה - דן - יונק קטן, נחשק להפוך - הספר מואת
7. משה - משוננת ומלחיה
8. ישראלי - הקשיב - הספר מרצה
9. נולד חינוי - נולד מתוך פרי -
10. מוקד קטן מימי המנדט.

מכשביט (פרק 16) - כתב וצייר אורי פינק

הוא העבירה אותו לעולם אחר...
הוא העבירה אותו לעולם אחר...
הוא העבירה אותו לעולם אחר...

הוא העבירה אותו לעולם אחר...
הוא העבירה אותו לעולם אחר...
הוא העבירה אותו לעולם אחר...